

શ્રીઅભિનવ સ્તવન ગહુંદી સંગ્રહ.

રચયિતા

‘આત્મારામીય’ પૂજ્ય કિપાધ્યાય

શ્રી વિવેકવિજયજી મહારાજ

Handwritten signature or mark.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૨૧૭૮૮

કિંમત

૨૫૦૦/- ૨૫૦૦/- ૨૫૦૦/-

ગ્રંથનામ

૨૫૦૦/-

૨૫૦૦/-

વર્ગીક

૫૩૯:૪૫૦

વિવેક-વિનય ગ્રન્થમાળા પુષ્પ રત્ન-

શ્રી વીતરાગાય નમઃ

શ્રી વિજ્યાનંદ ગુરુભ્યો નમઃ

શ્રીઅભિનવ સ્તવન ગાહુંદી સંગ્રહ.

રચયિતા

‘આત્મારામીય’ પૂજ્ય ઉપાધ્યાય

શ્રી વિવેકવિજયજી મહારાજ

આ પુસ્તક મુનિવર્ય શ્રી વિનયવિજયજીના સદુપદેશથી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

આમોદ નિવાસી શાહ ભોગીલાલ છગનલાલ

તથા શાહ મોહનલાલ નગીનલાલ દીવાનજી

તથા શાહ ઠાકોરદાસ વીરચંદ છોટાલાલ

તથા શાહ તારાચંદ છગનલાલ.

પ્રત ૧૦૦૦ કિંમત અમૂલ્ય. આવૃત્તિ પાંચેલી.

વીર સં. ૨૪૬૫. વિક્રમ સં. ૧૯૯૫. આત્મ સં. ૪૩.

ॐ सद्गुरु स्तुतिः

॥ १ ॥

“अतिमोरोमविनोदि मानसशुकं मेधावदग्रेसरम्
भोहयस्तकुतीर्थं दुर्णयतमो विध्वंसने भास्करम्
न्यायाम्भोनिधिमुत्तमं व्रतवतांसद्बोधि रत्नाकरम्
सद्भक्त्याऽविरतं नमामि विजयानन्दाख्य

सूरीश्वरम् ॥ १ ॥

॥ २ ॥

गाम्भीर्यार्जवधैर्यधारि हृदयं भव्याम्बुजाहस्करम्
सार्वज्ञानिरतं विविक्तचरितं स्याद्वाद् शिक्षाकरम्
सद्बुद्ध्याख्यानचणं लसद्गुणगणं ज्ञोवानु
कम्पाकरम्

भक्त्या नमिगुरुं विवेकविजयोपाध्याय

मुद्यद् गुणम् ॥ २ ॥

॥ ३ ॥

तदीयान्तेवामीगुरुवचनपीयूषसुहितो
जिनाज्ञारक्षायामवहितमना आहितदयः
तपोविद्याभ्यासाधिगतविशदज्ञाननिचयो
नितान्तं दान्तात्मा विनयविजयः शान्त

हृदयः ॥ ३ ॥

‘આત્મારામીય’ પ્રાતઃસ્મરણીય શાન્તમૂર્તિઃ
 બાલચત્રાચારી સમર્થ વિદ્વાન્ ઉપાધ્યાયશ્રી
 વિવેકવિજયજી મહારાજ

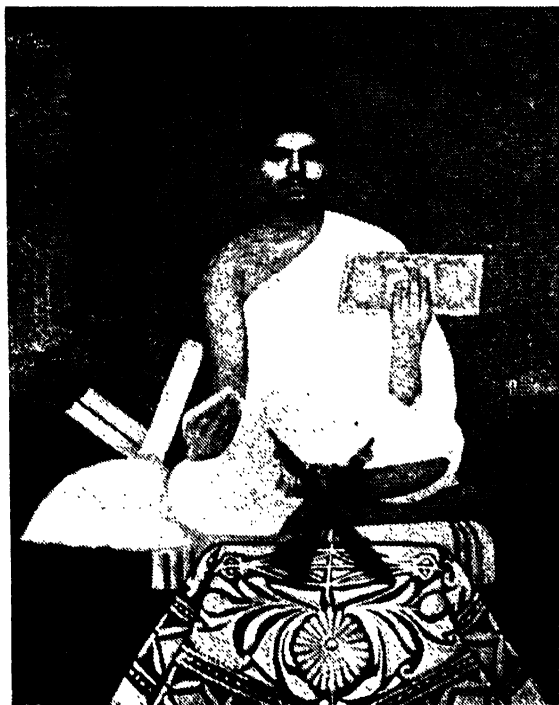
ઉપાધ્યાય પદ ૧૯૮૫

૬૮૮૩ ૧૬૧૬ ૬૬૩૧ ૧૮૧૭

‘આત્મારામીય’ પ્રાતઃરમણીય શાન્તમૂર્તિઃ
બાલબ્રહ્મચારી સમર્થ વિદ્વાન ઉપાધ્યાયશ્રી
વિવેકવિજયજી મહારાજના શિષ્ય

ત્રીશા ૧૯૮૬ એરીસા

જન્મ ૧૯૭૧ વડવાણ રોડે

મુનિશ્રી વિનયવિજયજી મહારાજ

પ્રસ્તાવના.

પ્રિય મહોદયો ? આ પુસ્તકની અંદર જે સ્તવનો અને ગાહુલીઓનો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે તે અત્યંત રસિક અને ઉપયોગી હોઈ આકર્ષક છે તેમજ તેના રાગો પણ પ્રાયઃ કરીને સર્વેને ખસે તેવા કેટલાક પ્રાચીન અને કેટલાક આધુનિક રેકાર્ડોમાં ગવાતા પ્રચલીત છે. અત્યેવ દરેકને પ્રિય લાગે તેમ છે યદ્યપિ અત્યાર અગાઉ સારા સુપ્રસિદ્ધ સાક્ષર કવિયોની રચેલી નૂતન રાગોમાં ગવાતા સ્તવનોની ચોપડીઓ બહુજી વિપુલ પ્રમાણમાં છપાઈ ગઈ છે. તથાપિ અમુક અમુક ગૃહસ્થો તરફથી આત્યંતિક પ્રેરણા થવાથી “ શુભે યથાશક્તિ યતનીયં ” એ ન્યાયે મેં મારી અત્યલ્પ મત્યનુસારે સ્તવનો તથા ગાહુલીઓ તૈયાર કરી ત્યારબાદ તેને છપાવવા માટે મને અત્રેના સ્થાનિક કેટલાક ગૃહસ્થો તરફથી પરિપૂર્ણ પ્રેરણા થવાથી છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવે છે અને તે છપાવવાના કાર્યમાં મદદ કરનાર ગૃહસ્થોનો મુખ્યારક નામો નીચે પ્રમાણે છે. ૩. ૨૫) શેઠ ભોગીલાલ છગનલાલ તરફથી તેઓએ કાઢેલી સાધારણ ખાતાની રકમમાંથી ૩. ૨૫) શાહ મોહનલાલ નગીનલાલ

દિવાનજી તરફથી રૂ. ૨૫) શાહ વીરચંદ છોટાલાલ તરફથી તેઓએ પોતાના સ્વર્ગસ્થ પુત્ર હાકોરદાસના પુન્યાર્થે કાઢેલી રકમમાંથી રૂ. ૨૫) શાહ તારાચંદ છગનલાલ તરફથી ઉપર્યુક્ત ઉદારગૃહસ્થોએ આ પુસ્તક છપાવવામાં મદદ કરેલી હોવાથી તેઓ ખરેખર ધન્યવાદને પાત્ર છે. આ પુસ્તકની અંદર ૨૪ તીર્થકરોના સ્તવનો તથા ગહુંલીઓ તથા ગરબાઓ તથા શ્રી મહાવીરસ્વામીનું પારણું મળી કુલ ૭૬ નો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. સંગીત પ્રિય મહાશયોને પ્રાન્તે જણાવવાનું કે આ લઘુ પુસ્તકની અંદર મારા મતિમાંઘાત્ વા પ્રેસદોષાત જે કાંઈ ભૂલ રહી જવા પામી હોય તેને સુધારી દેશો. અને મને સૂચન કરશો કે જેથી આગામી બીજી આવૃત્તિમાં તેનો યોગ્ય સુધારો કરવામાં આવશે.

અલમતિવિસ્તરેણ સુજેષુ કિંચિદ્ભુના. ઇત્યેમ.

આમોદ
તા. ૧૯-૧૦-૩૯
આશ્વિન શુકલા સપ્તમી.
ગુરુવાસરે.

લી.
ઉપાધ્યાય
શ્રી વિવેકવિજયજી
કે. વાંટાની જૈન ધર્મશાળા.

અનુક્રમણિકા.

વિષય	સ્તવન વિભાગ	પૃષ્ઠ
આદિનાથનું સ્તવન	...	૧
ધુલેવામંડન શ્રી કેશરિયાજી સ્તવન	...	૨
શ્રી રૂપભજિન સ્તવન	...	૪
શ્રી આદિજિન સ્તવન	...	૫
સિદ્ધગિરિમંડન આદિજિન સ્તવન	...	૭
શ્રી અજિતજિન સ્તવન	...	૯
શ્રી તારંગામંડન અજિતજિન સ્તવન	...	૧૦
શ્રી સંભવજિન સ્તવન	...	૧૩
શ્રી અભિનંદનજિન સ્તવન	...	૧૪
શ્રી માતરમંડન સુમતિજિન સ્તવન	...	૧૬
શ્રી પદમપ્રભજિન સ્તવન	...	૧૮
શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન	...	૧૯
શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન	...	૨૧
શ્રી સુવિધિજિન સ્તવન	...	૨૨
શ્રી શિતલજિન સ્તવન	...	૨૪
શ્રી શ્રેયાંસજિન સ્તવન	...	૨૫
શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સ્તવન	...	૨૭
શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સ્તવન	...	૨૮

શ્રી વિમલજિન સ્તવન	૩૦
શ્રી અનંતજિન સ્તવન	૩૧
શ્રી ધર્મનાથજિન સ્તવન	૩૩
શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન	૩૪
શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન	૩૭
શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન	૩૮
શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન	૪૦
શ્રી કુંથુનાથનું સ્તવન	૪૨
શ્રી અરનાથજિન સ્તવન	૪૩
શ્રી મદ્દક્ષીજિન સ્તવન	૪૫
શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન	૪૭
શ્રી નમિજિન સ્તવન	૪૯
શ્રી નેમિજિણુંદ સ્તવન	૫૧
શ્રી નેમિનાથ સ્તવન	૫૨
શ્રી નેમિજિન સ્તવન	૫૪
શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન	૫૬
શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન	૫૭
શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન	૫૯
શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન	૬૦

શ્રી વીરજિન સ્તવન	૬૧
શ્રી વીરજિન સ્તવન	૬૩
શ્રી વીરજિન સ્તવન	૬૫
હિતોપદેશ પદ	૬૬

વિષય. ગહુલી વિભાગ બીજો. પૃષ્ઠ.

વહાલા ગુરૂ મહારાજજીરે	...	૬૮
દૂર થયારે સહુ પાપો અમારા	...	૭૦
આશો સખી આજ ગુરૂજી પધાર્યા	...	૭૩
સુણુ સાહેલી મનહર મૂર્તિ	...	૭૫
સૌભાગ્યસૂરિ મહારાજ તમને લાખખો પ્રણામ	...	૭૬
સૈયર સહુ આજ ગુરૂજીને વંદો	...	૭૮
મુનિવર દરીશન કરીયે સજની	...	૮૦
સાહેલી સુણુજો સારી,	...	૮૧
ગુરૂરાજથી મનડું મોલું રે	...	૮૪
ખેની મોરી સૌભાગ્યસૂરિજી પધાર્યારે	...	૮૬
વંદન હો મુનિરાય તમેને	...	૮૮
સજની છે ગુણના ભંડાર કે,	...	૮૯
સૈયર ગુરૂજી આવ્યા આજ કે,	...	૯૨
ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં...	૯૪
હારે હુંતો હમેશાં જોઈ રહીતી રાહરે	...	૯૬

શ્રી નવપદનો મહિમા સહુ શિરદાર જો ...	૬૮
બેની પુન્ય ઉદય અમ જગીયા ...	૧૦૦
જગમે પર ઉપકારી મુનિવર ...	૧૦૨
બેની વહેલા ઉપાશ્રયે આવજો ...	૧૦૪
પ્રેમે પ્રણમું પાય તમારા ...	૧૦૫
ગુરુજ તમારી અજ્ય ખુબી છે ...	૧૦૭
વિન્યાનંદસૂરિ (આત્મારામજી)ની ગદ્ગદી ...	૧૦૯
જીરે સખી કહે નિજ સાહેલી ...	૧૧૨
ગુણ ઘણા ગુરૂ તણારે ...	૧૧૫
વિવેકવિજય ઉવઝાય તમને નિત્ય નમન ...	૧૧૬
આવો સખી આજ કહું એક વાતરે ...	૧૧૮
નિકળ્યો વરઘોડો સુંદર શ્રીવીરનો દીપતોરે ...	૧૨૧
વિવેકવિજય ઉવઝાયને ભવિ વંદો ...	૧૨૪
ગુરૂજનું નામ બહાલું લાગે ...	૧૨૬
ગુરૂજ અમારા વિહાર કરો નહિ ...	૧૨૭
સમતા રસના સાગરે ...	૧૨૯
ગુરૂ કરે વિહારે ન ભાવે આહારે ...	૧૩૨
કરતા ગુરૂજ આજ વિહાર ...	૧૩૫
ત્રિશલા દેવિ હરખે હીંચોળે શ્રીવીરને ...	૧૩૮

સ્તવન વિભાગ.

આદિનાથનું સ્તવન.

(દુનિયાને ઉંધા ચક્ષમા એ રાગ.)

આદિ અણુ'દ નિરખી, દિલ જાન પ્રેમ જાગે,
મણુ તું થયો નિરાગી, અમે રહ્યાં સરાગી,
મૂર્તિ અજબ તાહરી, દિલ જાન પ્રેમ જાગે. ૧
છે વિધાતા વિષ્ણુ, બ્રહ્મા મહેશ જિષ્ણુ.
છીસે ન કેઈ એવો, દિલ જાન પ્રેમ જાગે. ૨
શસ્ત્રોને કેઈ ધારી, છે કેઈ પાસ નારી,
તો કેઈ હંડકારી, દિલ જાન પ્રેમ જાગે. ૩
વિષયિ બની વિકારી, કરે અન્યની ખુવારી,
દેવત્વને ન છાજે, દિલ જાન પ્રેમ જાગે. ૪
સહુ દેવના છે દેવ, કરૂ દિલથી હું સેવ,
જગમાં તું એક સાચો, દિલ જાન પ્રેમ જાગે. ૫

શ્રી ઝગડીયા સ્વામિ, કહૂ અજ્ઞં શિરનામી,
 સેવક છું હું તારો, હિલ જન પ્રેમ જાગે. ૬
 ઓગણી પંચાણું સાલે, દર્શન કર્યા આ ખાલે,
 કાગણુ વઢી છે સાતમ, હિલ જન પ્રેમ જાગે. ૭
 કહે વિવેક ભાવે, જે જન ગુણુ ગાવે,
 સંસારમાં તે નાવે, મહોદય પદ પાવે. ૮

ધુલેવા મંડન શ્રી કેશરિયાજી સ્તવન.

—કાલિ કમલીવાલે—

ધુલેવાજી મંડન જનને કૌટિવંદન,
 દૂર દેશથી યાત્રિક આવે,
 તુમ દર્શનથી સુખ અતિ પાવે,
 વાંચિછતને દેનાર, જનને કૌટિવંદન. ૧
 મૂર્તિ શ્યામ હિસે પ્રભુ તારી,
 આકર્ષે જન વૃંદો ભારી,
 આવે લોક અપાર, જનને કૌટિવંદન. ૨

કેશરિયા અભિધાન તમારૂં,

જીવન સુગંધી થાય અમારૂં,
કરીયે સેવા સાર, જીનને કોટિવંદન. ૩
નાભિનંદન પાપ નિકંદન,

શિતળતા આપે જયું અંદન,
હુઃખો સહુ હરનાર, જીનને કોટિવંદન. ૪

આણી તારી દિલમાં ધારી,
ભવકોટિના હુઃખ નિવારી,
થાઉ ભવ જલ પાર-જીનને કોટિવંદન. ૫

શરણુ તમારૂં એકજ સાચું,
ભવો ભવમાં તે હું યાચું,
અવર સહુ અસાર, જીનને કોટિવંદન. ૬

સંવત્ ૧૯૯૩ વર્ષે,
આબ્યો દર્શન કરવા હર્ષે,
સદ્ગત થયો અવતાર, જીનને કોટિવંદન. ૭

તુજ દર્શનથી પાપો નાસે,
 શિવ લક્ષ્મિ આવે નિજ પાસે,
 વિવેક કહે આવાર, જીનને કાટિવંદન. ૮

શ્રી રૂપભજિન સ્તવન.

(નાગર વેલીઓ રોપાવ.)

આદિનાથને વસાવ, તારા મન મંદિરમાં.

શ્રી વિમલાચલના વાસી,

થઈ બેઠા છે મેવાસી,

જિનની ભક્તિ જગાવ, તારા હૃદય કમલોમાં. ૧

દેવાધિ દેવ એ સાચો, લગાવ્યો મોહને તમાચો,

હોતે હર્ષ ભરાવ, તારા શુદ્ધ નયનોમાં. ૨

માતા મારૂદેવિ-નંદા, નાભિરાયા કુલ ચંદા,

શુદ્ધ ભક્તિ લગાવ, તારા વિશુદ્ધ ચિત્તોમાં. ૩

તું પુજ યુગાદિ ભાવે, જ્યું ફેરો ભવનો નાવે,

પૂજન પ્રેમે રચાવ, તારા પુન્ય પંથોમાં. ૪

આતમ અક્ષય સુખને આપે,
 કષ્ટો સઘળાંને તે કાપે,
 ‘વિવેક’ શિશને નમાવ, પ્રભુ પાદ પદમોમાં. ૫

શ્રી આદિજિન સ્તવન.

રાગ ગઝલ.

આદિ જન દેવકા દર્શન,
 જગતમેં સુખકારી હે.
 અવર સખ અન્ય દેવોકા,
 જીવોકુ દુઃખકારી હે. આદિ. ૧

આદિ જન્મ લીયા જીસને,
 બિડોળ આકે નમતે હે,
 સનાત મેરૂ નગે કરકે,
 જીનોકા ગુણ સ્તવતે હે. આદિ. ૨

સહજ ચારકી સાકં,
 ધૂરિ જન ચરણ લેતે હે,

ખુરી કમલા અતિ ચપલા,

જગતમે' દાન દેતે હે.

આદિ. ૩

સહી કળેા અતિ ઊગ્રા,

કરમ ધાતિ ક્ષપાતે હે,

અધાતિ ચાર અવશેષે,

જીણુંદવર જ્ઞાન પાતે હે.

આદિ. ૪

ઐઠે સમવસરન મે' જન,

યુગાદિ વૃષ સુણાતે હે,

ક્રીયા મિથ્યાત્વ ઉન્મૂલન,

સ્વરૂપ યોધિ બતાતે હે.

આદિ. ૫

તીર્થ સ્થાપન ક્રીયા જસને,

ભવિ મન હર્ષ આતે હે,

ઉસિસે' કમંડેા તોડી,

ત્વરિત મોક્ષે સિધાતે હે.

આદિ. ૬

બૂધન ધનુ પંચશત આયુ,

ચૌરાસી પૂર્વ લક્ષ હે,

વિભુ આજ્ઞા ધરે દિલમેં,

સોહી પૂરણુ દક્ષ હે.

આદિ. ૭

બને આતમ અતિ ઉજવલ,

અહનિશ ધ્યાન ધરતે હે,

કહે વિવેક તસ શિવ,

વધુ વરમાળ વરતે હે.

આદિ. ૮

સિદ્ધગિરિ મંડન આદિજિન સ્તવન.

(સિદ્ધાચલથી મન મોહું રે-મને ગમે ન બીજે ક્યાંય.

એ-રાગ.)

સિદ્ધાચલસ્વામિ ભેટયા, આજે પ્રમોદ ઉર

ઉભરાય.

છો નાભિનરેશ્વર નંદા, તોડો અમ કર્મના કંદા,

શ્રી આદિજિનેશ્વર ચંદારે,

હુઃખ દૂર કરો મહારાય. સિદ્ધાચલ. ૧

તુજ મૂર્તિ છે મનોહારી, સહુ પાપોની હરનારી,

લાગે ભવિયોને પ્યારીરે,

જન દર્શનથી સુખ થાય. સિદ્ધાચલ. ૨
ત્રિજ્ઞાને જનજી આવે, માતા ઉઠરે સોહાવે,
જન્મે જીવે સુખ પાવેરે,

સર્વત્ર જય જય થાય. સિદ્ધાચલ. ૩
જન્મ સહ અતિશય ચાર, ઘાતિ ક્ષયે અગ્યાર,
ઝોગણીશ દેવો કૃત ધારરે,

સંજ્યા ચોત્રિશ કહાય. સિદ્ધાચલ. ૪
વાણીના શુભ પાંત્રીશ, ધારે જનવર જગદિશ,
મધવા નમાવે શિશરે,

અપ્રતિમ તેજ ધરાય. સિદ્ધાચલ. ૫
પ્રાતિહાર્ય અષ્ટને ધારે, વર અશોક આદિબારે,
ઉપદેશે જીવે તારે રે,

એ અનોપમેય સુહાય. સિદ્ધાચલ. ૬
પ્રભુ આત્મિક સુખને આપો,
કળે સહુ મમ કાપો,

વિવેકને ચરણે સ્થાપોરે,
ભવ ફેરે ફેરી ન થાય. સિદ્ધાચલ. ૭

શ્રી અજિતજિન સ્તવન.

— જેવી કરે છે કરણી. એ—રાગ —

અરજી અજિત સ્વામિ,
અજિત મુઝે બનાવો,
હયાલુ દિલમેં લાકે
સેવક કું બચાવો. અરજી. ૧

મૈં કર્મ જંજીરે જકડા,
કાલ અનંત રખડા,
ઉપાયકો બતાવો. અરજી ૨

ક્રોધ માનસેં ફસા હું,
લોભ માયામેં વસા હું,
મંત્ર અભય મુનાવો. અરજી. ૩

સેવા હે તેરી સારી,
કરદે ભવોથી પારી,
દિલમેં દયા લગાવો. અરજી ૪

દીન અનાથ નાથ તું,
મુજ ગ્રહણ હાથ તું,
નેહ સુધા પિલાવો. અરજી ૫

હે અવગુનો મેં ભારી,
મેં બન રહા લાચારી,
અવગુન કેા હટાવો. અરજી. ૬

કરી કૃપા નજરિયાં,
વિનતિ કીયા ફજરિયાં,
વિવેક દુઃખ મિટાવો. અરજી. ૭

શ્રી તારંગા મંડન અજિતજિન સ્તવન.

...ઝટ જાવો ચંદન હાર લાવો. એ. રાગ.

ઝટ ચાલો તારંગાજી આવો,
જીજ્ઞંસવર પૂજોને.

પછી પ્રભુ સન્મુખ રહી બાવે,

અણંદ ગુણ ગાવોને. અંચલી.

સાખી

અનવર ગુણ ગાવો ભવિ, આપે સુખ અપાર,

હુખ ઢોહગ દૂરે ટળે,

જેહથી પામો તમે ભવ પાર,

અણંદ ગુણ ગાવોને.

ઝટ. ૧

સાખી

જિત શત્રુ રાજ તણો,

નંદન ગુણ મણિ ખાણુ.

વિજયા ઉરસર હંસલો,

એ તો જાણે નવિનો લાણુ.

અણંદ ગુણ ગાવોને.

ઝટ. ૨

સાખી.

તારે પ્રભુ સેવક ઘણા,

મારે તું મન એક,

મન વચ્ચ કાયાએ બળું,

પ્રભુ રાખે। અમારી ટેક.

જીણુંદ ગુણ ગાવોને.

અટ. ૩

સાખી.

તારંગા ગિરિ શિખરે,

ખિરાજે અજિત જીણુંદ,

દર્શન કરી દિલ મુજ ઠર્યું,

પ્રભુ ટાળે। સેવક ભવ ફંદ.

જીણુંદ ગુણ ગાવોને.

અટ. ૪

સાખી.

આતમ લક્ષિમ કુમુદને,

હીર સુંદર પંન્યાસ,

સદ્ ગુણના ભંડાર સમ,

સૂરિ સૌભાગ્ય તુમ દાસ.

‘વિવેક’ દિલ લાવોને.

અટ. ૫

શ્રી સંભવજિન સ્તવન.

સખી કાંટો લાગ્યો રે મારા કાળજે. એ-દેશી

શ્રી સંભવનાથ વિનતિ હું કરું.

યોનિ ચોરાસીમાં રખડતો,

જીવડલો મુંઝાય રે.

શ્રી સંભવ. ૧

પ્રભુ દુખો નિગોઠના ઘણા સહયાં,

તોયે અંત ન આળ્યો મારો,

દિલ ઘણું દુભાય રે.

શ્રી સંભવ. ૨

વિભુ કાલ અનંત નરકે રહ્યો,

નિજંરા કરી સ્થાવર ત્રસ,

પશુ પાણું પમાય રે.

શ્રી સંભવ. ૩

નર ભવને પામ્યો હું યથાક્રમે,

દર્શન તુજ કરી આજે,

જનમ સફલ થાય રે.

શ્રી સંભવ ૪

હવે કરૂણા નિધી મુજ કર પ્રહો,

શરણુ નથી કોઈનું મારે,
 કેમ કરી તરાય રે. શ્રી સંભવ. ૫

નાથ તુમ સમ હાયક કો નહિ,
 આતમ અક્ષય સુખનો હાતા,
 ત્રણુ ભુવનની માંય રે. શ્રી સંભવ. ૬

તુજ આણુ સદા દિલમાં ધરું,
 વિવેક તારને સેવક જાણી,
 દિલમાં હયા લાય રે. શ્રી સંભવ. ૭

શ્રી અભિનંદનજિન સ્તવન

જનારા જય છે તું કાં.....એ રાગ

શરણુ કોઈ નહિ જગમાં,
 પ્રભુ અરીહંતના સરખુ;
 છોડયા છે રાગ મોહ દ્વેષો,
 એવા ચોથા પ્રભુ નિરખું. શરણુ ૧

- અનાદિ કાળથી રખડું,
 પ્રભુ અજ્ઞાનતાથી હું;
 શરણુ પામી પ્રભુ તારૂં,
 જિગરમાં ખુબ હું હરખું. શરણુ ૨
- કયાં પાપો અમાપો મેં,
 હૃદયના કુર ભાવોથી;
 નિકંદન તેહનું કરવા,
 વિભુ હું તુજને પરખું. શરણુ ૩
- નિજાતમ લક્ષિમ મેળવવા,
 કપિ લાંછન બળુ ભાવે;
 અવર કોઈ ઇંટ નહિ મારે,
 અભિનંદનના સરખું. શરણુ ૪
- સૂરિસૌભાગ્યને સ્થાપો,
 હૃદયમાં આપના ંહાલા;
 વિવેક વિજય કહે પ્રેમે,
 તૂંચ શ્રી જિનને નિરખું. શરણુ ૫
-

શ્રી માતર મંડન સુમતિજિન સ્તવન.

અહા કેવું ભાગ્ય જાગ્યું, વીરના ચરણો મળ્યા એ-રાગ

પૂર્વ ઠેરા પુન્ય જાગ્યા,

સુમતિનાથ પ્રભુ મળ્યા.

હું માનું આજે હુખ સઘળાં,

જેહથી દૂરે ટળ્યા.

પૂર્વ ૧

મીથ્યાત્વ ગાઢ તિમિરથી

અઘાવધિ પ્રભુ હું રહ્યો,

આજ મારા અજળ પુન્યે,

સુમતિ જિન દિનકર મળ્યો.

પૂર્વ ૨

દેશ ચરોતરના કીનારે,

નગર માતરમાં રહ્યો.

દેવ સાચા બિરૂદ ધારી,

ચિંતામણી સમ મેં લહ્યો.

પૂર્વ ૩

મૂર્તિ દીસે જિનવર તણી,

જાણે સુધારસથી ભરી.

દર્શન કરીને આજ મારી,
નયન નેહોથી ઠરી.

પૂર્વ ૪

સફલ થયો નર જન્મ આજે,
દિવસ પણ સફલ થયો.

દીન દુખી દુર્ભાગીના સહુ,
પાપ પુજ દૂરે ગયો.

પૂર્વ ૫

માતર મંડન સુમતિ જિન,
સુમતિ મુજને આપણે.

અપરાધની માફી સમર્પિ,
નિજ સમિપે સ્થાપણે.

પૂર્વ ૬

આત્મ સુખની લહેરીઓ,
જિનરાજ દર્શનથી મળે.

વિવેક કહે જિન નામ જપતા,
દુખો અનાદિના ટળે.

પૂર્વ ૭

શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન.

હૃદયના શુદ્ધ પ્રેમીને, નિગમના જ્ઞાન ઓછા છે.
 પ્રભુ શ્રી પદ્મને પૂજે,
 અવર જન્મળ સહુ છોડી,
 ધરો શ્રી ધ્યાન જિનવરનું,
 હૃદય પ્રભુ ભક્તિમાં ભેડી.

૧

શેર

જગતમાં દેવ નહિ એવો,
 પ્રભુ શ્રી પદ્મના જેવો.
 ભવિ સહુ ભાવથી સેવો,
 આપે એ મુક્તિનો મેવો.

પ્રભુ ૨

શેર

પ્રભુ આણી સદા ખ્યારી,
 હૃદયમાં રાખજો ધારી.
 આરાધો એજ મુખકારી,
 બતાવે મોક્ષની બારી.

પ્રભુ ૩

શેર

પિતા માતા અને બ્રાતા,
ભગિની નારી બહુ ચાહતા.
સકળ અન્તે દૂરે થાતા,
પ્રભુ એકજ હી ત્રાતા.

પ્રભુ ૪

શેર

પૂજા જિનરાજની એક સાર,
કરે સંસારથી ભવ પાર.
સુખ સાદિ અનંત અપાર,
વિવેક આપે વિભુ દિલ ધાર.

પ્રભુ ૫

શ્રી સુપાર્શ્વજિન સ્તવન.

ધન્ય ધન્ય વો જગમે' નરનાર.....એ રાગ
ભજતું સુપાર્શ્વ' જિનવર દેવ,
જનમ મરણો મિટાને વાલે. આંકણી
હૈ સુપાર્શ્વ' જિન સુખકંઠ,

દેવે શર્મ અતુલ અમંદ
 પૂજે ભાવે ભવિ જિનચંદ
 ભવકે પાર દિખાને વાલે. ભજતું. ૧

જિન કર્મ ઘાતિ હટાયા
 વિમલજ્ઞાન કેવલ્ય પાયા.
 સમવસરન સુર રચાયા
 જગ ધર્મ સુનાને વાલે. ભજતું ૨

વિભુ ચોત્રિશ અતિશય ધારી
 વાની સુધારસ સુસારી
 કરે પાન અતિ નરનારી
 કર્મ કુદંદ કટાને વાલે. ભજતું ૩

જિનોને ધર્મ શુદ્ધ દિખાયા
 મોહ વિષ અનાદિ વમાયા
 જ્ઞાનામૃત રસ પિલાયા
 જિવોકું શાન્તિ પમાને વાલે. ભજતું. ૪

આતમ લક્ષ્મિકુ જિન દે

આંતરચક્ષુ હોતો લે.

વિવેક વિજય સ્તવિયા મેં

મોક્ષ મંદિર પહુંચાને વાલે. ભજતું. ૫

શ્રી ચંદ્રપ્રભજિન સ્તવન.

દુનિયાને ઉંધા ચક્ષુમા—એ રાગ

ચંદ્રા પ્રભુજી નિરખી, નયનોમાં નેહ જાગે.

અંચલી.

પ્રભુ નામ તારૂં સાડું, લાગે સહુને ખ્યાડું.

મૂર્તિ મનોર તાહરી, દિલકુ વિલોકી જાગે. ૧

મહાસેન નૃપ નંદા, સુખ લક્ષમણા અમંદા;

દિસે ન દેવ એવો, કર્મો કઠીન જાગે. ૨

સૌમ્ય જયું નિશાકર, પ્રકાશમાં દિવાકર.

ગુણો અનંત ધરતા, અવગુણ સહુ ત્યાગે. ૩

કર્મ ધાતિને હઠાવી, જ્યોત જ્ઞાનની જગાવી.
 શુદ્ધ ધર્મને સુણાવે, હૃદય અધિક રાગે. ૪
 પ્રભુ અઘટ કર્મ કાપો, અઘટમ ગતિને આપો.
 વિનતિ વિવેક ધારો, અક્ષય સુખ માગે. ૫

શ્રી સુવિધિજિન સ્તવન.

શું કહું કયની મારી. રા...જ...એ-રાગ.
 સુવિધિનાથ પ્રભુ મળીઆ આ....જ.
 સુવિધિનાથ પ્રભુ મળીયા.
 પાપો સવિ મમ ટળીયા આ....જ.
 કૌટિ ભવોના સંચીત પાપો,
 જિન દરીશનથી જાવે,
 એહવા પ્રભુને પૂજે ભાવે,
 જિન આગમ સમજાવે. હો રાજ સુવિધિ ૧
 કાલ અનાદિથી પ્રભુ ભમીયો,
 કૌઈ નહિ આધાર,

હયા કરીને સ્વામી આજે,
 ઉતારો ભવ પાર હો. રા....જ સુવિધિ ૨
 યાચના છે પ્રભુ એકજ મારી,
 નિજ સેવકને આપો,
 દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર-ત્રયિને—
 કળે સધળાં કાપો. હો રા....જ સુવિધિ ૩
 તારક બિરુદ ધારક જિનવર,
 સમ જગમાં નહિ કેાઈ,
 દેખ્યા દ્રેષી વિષય વિલાસી,
 અવર સુરસહુ હોઈ. હો રાજ સુવિધિ ૪
 આશા કરીને આન્વેા હું આજે,
 પુષ્પદંત મહારાજ,
 આતમ લક્ષિમ આપો મુજને,
 કહે વિવેક શીરતાજ હો. રા...જ સુવિધિ ૫

શ્રી શિતલજિન સ્તવન.

(ઇસરીયા થાસું પ્રીત કરી રે સાચા ભાવશું એ રાગ.)
 શિતલ જિન સ્વામિ અજ કરે સાચા ભાવશું.
 એ અંચલી.

અનંત કાલસેં પ્રભુ ભમ્યો હું,
 હુખો સદ્દા બહુ ભારી,
 કરૂણા કરકે દિલમેં સ્વામિ,
 ઊતારોને ભવ પારી રે. શિતલજિન. ૧
 પુન્ય ઉદયસેં નરભવ પામ્યો,
 લહી ન સેવા તારી,
 રાગ દ્રેષના ઉદય થકી મેં,
 કર્યા કર્મ બહુ ભારી રે. શિતલજિન. ૨
 દાન ન દીધું શિયળ ન પાળ્યું,
 તપસ્યા પણ નવ કીધી,
 દિલમેં સુંદર ભાવ ન આપ્યો,
 એકે વાત ન સિધિ રે. શિતલજિન. ૩

સળ દેવોમાં દેવ ન એકે,
 તુજ સરીખો મેં હીઠો,
 એહવા શ્રી શિતલજિન પુણુ,
 લાગ્યો મનમાં મીઠારે. શિતલજિન. ૪
 આતમ લક્ષિમ કુમુદકુ આપો,
 હીર વિજય મનોહાર,
 સુંદર શ્રી પંન્યાસ શિખ્ય,
 સૌભાગ્યસૂરિ ભવપારરે. શિતલજિન. ૫
 હશમા શ્રી શિતલજિન સ્વામિ,
 વિનતિ ઉરમાં ધારો,
 કંઠુણા સિંધુ કંઠુણા કરકે,
 વિવેક વિજયને તારો રે. શિતલજિન. ૬

શ્રી શ્રેયાંસજિન સ્તવન.

(બેખરે ઉતારો રાજ બરથરી—એ રાગ.)
 શ્રીરે શ્રેયાંસ જિન સાહેબા,

વિનતી દિલમાં અવધારેલ,
 મુજ સેવકને નાથલ,
 જિતારે ભવ પારલ. શ્રીરે શ્રેયાંસ. ૧
 દેવ સકલમેં ઠાઈ નહિ,
 તુંજ સરખો ગુણ ધામલ,
 શરણુ થલુ' મેં તાહરે,
 પૂરે મનના કામલ. શ્રીરે શ્રેયાંસ. ૨
 કર્મ ધાતિ ચાર અપાવીને-
 પામ્યા કેવલ નાથલ,
 ઉપદેશે કેઈ તારીયા,
 જિન અપૂરવ બાણલ. શ્રીરે શ્રેયાંસ. ૩
 શક્તિ અપૂરવ તાહરી,
 મહીમાનો નહિ પારલ,
 કોડો દેવો સેવા કરે,
 હૃદયે હવ' અપારલ. શ્રીરે શ્રેયાંસ. ૪
 તુંજ સરીખો મુજ નાથ છે,

અવરનું નહિ કામજી,
 કર ગ્રહો મુજ સાહેબા,
 પહોંચાડો શિવ ધામજી. શ્રીરે શ્રેયાંસ. ૫
 આતમ લક્ષ્મિને પામવા,
 કુમુદ વિકસિત થાયજી,
 હીર સુંદર પદ પામીને,
 હૃદય ઘણું હરખાયજી. શ્રીરે શ્રેયાંસ. ૬
 સૌભાગ્ય સૂરિ ગુણ અનંત છે,
 કહેતા પાર ન પાયજી,
 વિવેક વિજય પૂજે ભાવથી,
 પ્રભુને દુખ સવિ જાયજી. શ્રીરે શ્રેયાંસ. ૭

શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સ્તવન.

(મારૂં વતન આ મારૂં વતન—એ રાગ.)

બારમા જીનને કરો નમન,

જગમાં સાચુ પ્રભુ નમન.

(અંચલી)

ક્રોધ માન માયા લોભના ત્યાગી, ઐવા જિનવરને અમારૂં નમન.	૧
છોડી સંગને થયા નિઃસંગી, ટાળો વિભુ મારૂં ભવનું ભ્રમન.	૨
વસુપૂજ્ય નંદન તોડો ફંદન, ભાવે કરે છે ભવિયો નમન.	૩
અનુપમ ભાગ્યવતિ જયાદેવિ, જેના પ્રભુ છો પુત્ર રતન.	૪
મહિષ લાંછન જિનવર પૂજો, જેથી ટળે ભવિ જન્મ મરન.	૫
આતમ લક્ષિમ પામવા પ્રભુ, 'વિવેક' વિજયને તારૂં સરન.	૬

શ્રી વાસુપૂજ્યજિન સ્તવન.

આધવજી સંદેશો કહેજો શ્યામને—એ રાગ
શ્રી વાસુપૂજ્ય જિણુંદ એક મુજ વિનતિ,

કૃપા કરીને અવધારો મહારાજ જો.
 દીન દયાળુ દયા મુજ પર દાખવો,
 જેહથી સરશે સેવકના સહુ કાજજો. ૧

કાળ અનંતો રખડયો આ સંસારમાં,
 તો પણ જિનજી આંચો નહિ કંઈ અંતજો.
 હવે તો સ્વામી સેવા એકજ તાહરી,
 કરશે ભવનો પાર જરૂર ભગવંત જો. ૨

કામધેનુ ચિંતામણિ સુરતરૂ સારીખો,
 મહીમા દિસે છે તુજ અપાર જિનરાયજો.
 દેવાધિદેવના દર્શન આપે મુજને,
 સુખ અનુપમ દુઃખ સર્વિ દૂર થાયજો. ૩
 તુજ ભૂતિ તુજ વાણી જગદાધાર છે,
 દેખી સુણીને ભવિયો લહે આનંદજો.

પણ અભવ્ય ફૂર્લવ્ય દૂરે નાસતા,
 પુન્ય વિનાયે પામે નહિ સુખકંદજો. ૪
 વસુપૂજ્ય નંદન શરણે આંચો જાણીને,

ત્રિવિષ્ટપપતિ કરો સેવક ઉદ્ધારજો.
 ભવનો ફેરો ફરી મુજ આવે નહિ.
 વિવેક કહે આપો શિવ સુખ સારજો. ૫

શ્રી વિમલજિન સ્તવન.

(જાવો જાવો ઓ મેરે સાધુ રહો ગુરૂ કે સંગ)
 વંદો વંદો શ્રી વિમલ જીનવર ભાવે ઉમંગ
 (અંચલી.)

વિમલ જીનકો હરીશન કાજે,
 ખહુત આતે ભવિ વૃંદ,
 વંદન કરકે હરે ફરિતકું,
 ઐર કર્મ કુસંગ. વંદો. ૧

પ્રભુ ભજનકી ધૂન લગે જળ,
 કર્મ હોત તબ ચૂર,
 પીર અનાદિકો પ્રભુ હરકે,
 આપે સુખ અભંગ. વંદો. ૨

અનંત જ્ઞાનકા ધામ પ્રભુ હૈ,
 દર્શન ઐર અનંત,
 ઐર અનંત વીચં હૈ જનકા,
 સુખ અનંત હૈ ચંગ. વંદો. ૩
 આતમ લક્ષિમ શીઘ્ર-આતી હૈ,
 વિમલ જનંદ ધ્યાને,
 કુમુદ કર્મકા રોગ હરે સખ,
 હીર ધ્યાવે મન રંગ. વંદો. ૪
 સુંદર સખ ગુણકો પ્રગટાવે,
 તોડી કર્મ કુદંદ,
 સૌભાગ્ય સૂરિશ્વર રહો નિરંતર,
 હૃદય વિવેક સુરંગ. વંદો. ૫

શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

(પીર પીર તું બજતારે.)

જિન જિન તું જપતારે, તેરા હુઃખ કરેગા દૂર,

પ્રભુ અનંત જિનકો કેા જાને,
 તસ ગુણ અનંતકો કેા જાને,
 જીનરાજ સ્વરૂપ જ્ઞાનીજ જાને,
 ઔર ન જાને કેાઈ. ૧

જિન અનંત સુખકો કેા જાને,
 શુદ્ધ આત્મ તત્વકો કેા જાને,
 જિનાગમ રસકો પાન કીયો જાને,
 ઔર ન જાને કેાઈ. ૨

જિન દેવ અતિશય કેા જાને,
 સુરકોટી સેવત હે કેા જાને,
 જિન ભક્ત હોય સો સખ જાને,
 ઔર ન જાને કેાઈ. ૩

શીવ અતુલ સુખકો કેા જાને,
 વહાં દુખ અંશ નહિ કેા જાને,
 આત્મ તત્વ વેદી સખકો જાને,
 ઔર ન જાને કેાઈ. ૪

શ્રી વીતરાગ દેવકેા કેા જાને,
સૌભાગ્ય સૂરિ જિનકેા જાને,
વિવેક દીપક દિલ વેા જાને,
ઐર ન જાને કોઈ. ૫

શ્રી ધર્મનાથજિન સ્તવન.

(રાગ. તુંડીને મુજકેા પ્રેમ શીખાયા.)

ધર્મ જિનેશ્વર ધર્મ સુણાયા
કર્મ સ્વરૂપકા જ્ઞાન કરાયા.
ધ્યાનાનલમેં કર્મ દહાયા,
સુખકેા પાયા હુખ હટાયા.
તું એક હો અરીહંત સાહેબ,
તું એક હો અરીહંત. ધર્મ. ૧
કર્મેં કાલ અનંત રખડાયા
હુખમેં દખાયા સુખ દુર થાયા.
તું એક હો અરીહંત સાહેબ
તું એક હો અરીહંત. ધર્મ. ૨

જુઠી હે સખ જગતકી માયા

કમેં દસાયા મોહે મુંઝાયા.

તું એક હો અરીહંત સાહેબ

તું એક હો અરીહંત.

ધર્મ. ૩

પ્રભુ ભજનમેં ચિત્તકુ લગાયા

કર્મ લગાયા સુખ સખ આયા

તું એક હો અરીહંત સાહેબ

તું એક હો અરીહંત.

ધર્મ. ૪

જિન પુજનસેં કળ્હ હટાયા

આનંદ હાયા શિવ સુખ પાયા

વિવેક વિજય અપાર સાહેબ

વિવેક વિજય અપાર.

ધર્મ. ૫

શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન.

મેરા મૌલા જૂલાદે મદીને મુઝે-એ રાગ.

શાન્તિનાથ જિણ્હ તમે શાન્તિ કરો,

મારા કાલ અનાદિના દુઃખ હરો.

શેર

ચોનિ લાખ ચોરાસી માંહે, કાલ અનાદિથી વિભુ,
કરી ભ્રમણ દુઃખોસદ્યાં, તો અંત નાંચો હે પ્રભુ,
મારી કર્મ કથાનો જરા ખ્યાલ કરો શાન્તિ. ૧

શેર.

રાય વિશ્વસેન નયરી, હસ્તિનાપુરના પતિ,
રાણી અચિરાદેવી નંદન,
સોલમા જિન ગુણ તતિ.

મારા ભવભ્રમણ પ્રભુ દૂર કરો. શાન્તિ. ૨

શેર.

સિંહરથનૃપના ભવે, પ્રભુસિંહ વિક્રમ દાખવ્યું,
દુઃખી પારાપત બચાવી, દયાલુપણું સાચવ્યું.

સ્વામિ મારી દશાનો વિચાર કરો. શા. ૩

શેર.

કરૂણા નિધિ કરૂણા કરી, કર ગ્રહો સેવક તણો,
મીઠી નજર કરો નાથજી, જયું હર્ષ હોય
અતિ ધણો;

૩૬

તું દીન અનાથનો નાથ ખરો. શાન્તિ. ૪
શેર.

શાન્તિ નીકેતન શાન્તિ જિન,
શાન્તિ મુજને દિજીએ.

પીઠા હરી સેવક તણી,
નિજ નામ સદ્દેશ કીજીએ.

બહાલા આતમ લક્ષિમ સદાય ભરો. શા. ૫
શેર.

ચાલીશ ધનુષની દેહ આયુ લાખ વર્ષ પ્રમાણુછે.
કુરંગ લાંછન કનક કાયા, સમ ચૌરસ સંઠાણુછે.

શક્તિ એવી અપૂરવ આપ ધરો. શા. ૬
શેર.

ભવ એકમાં બંને લીધી, શ્રીચક્રી તીર્થ કરતણી.
પદવી મનોહરનાથ તે, ઇચ્છા પૂરણ ચિંતામણી.
વિવેક વિજય ભવ પાર કરો. શા. ૭

શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન.

આઈઁ વસંત બહારરે—પ્રભુ બેઠે મગનમેં—એ રાગ.
તમે પૂજે શ્રી શાન્તિ જિણુંદ રે,

આણી બાવને મનમાં એ; આંકણી.
સર્વાર્થ સિદ્ધ વિમાનથી જિન,

સુર સુખ ત્યજી ઉદારરે. આંણી.
દેવિ અચિરા કુક્ષિસરમાં,

આવે ત્રિજ્ઞાને સારરે. આણી. ૧
જેઠ વઢી તેરસના દિવસે;

જનમ્યા પુન્ય અપારરે; આણી.
શ્રી વિશ્વસેન નૃપ કુલમાંથી,

થયો દુઃખનો વિસારરે. આણી. ૨
ચક્રવર્તિ ને તીર્થકરની,

પામે પહવી મનોહાર રે; આણી.
શુક કૃષ્ણ અતુહંશીયે,

કરે સંયમનો સ્વીકારરે. આણી. ૩

વલક્ષપક્ષ પોસ નવમી,	
પામે જ્ઞાન સુસારરે;	આણી.
સમવસરણુમાં પ્રભુ બેસી,	
દીયે દેશના સુખકારરે.	આણી. ૪
સંધ અતુર્વિધ સ્થાપિને જગ,	
કયોં અતુલ ઉપકારરે.	આણી.
જેઠ વદી તેરશ પ્રાન્તે,	
પહોંચ્યા મોક્ષ મોઝારરે.	આણી. ૫
મૃગ લાંછન જિન સોળમાને,	
પૂજે સદ્ગુણ અવતારરે;	આણી.
મન શુદ્ધે આરાધીયે થાએ,	
વિવેક ભવનો પારરે.	આણી. ૬

શ્રી શાન્તિનાથ સ્તવન.

મેં બનકી ચિડિયાં બનકે બન બન બોલુંરે.
મેં જિનકે સેવક બનકે, જિન ગુણ ગાવુંરે,

મેં સખકેા માલીક ગનકે,

તુજકેા ધ્યાવુંરે.

મેં. ૧

મેં શાન્તિ શાન્તિ કર અટતા,

અહોનિશ હૃદયમેં રટતા.

તું દેવ દેવ, મેં સેવ સેવ,

કરૂ જિનજી કદી ન છોડું, ભવભય તોડુંરે. ૨

તું જિન જિન શમ દાતા,

મેં દિન દિન દુઃખ પાતા.

કર સાર સાર, દુઃખ દાર દાર,

જિન શરણે અખમેં આણું,

દુઃખકેા ન પાવુંરે.

મેં. ૩

મેં વીતરાગ જિન જપતા,

સખ કમં અશુભકેા ખપતા.

અજં ધાર ધાર, અખ તાર તાર,

તુજ દર્શસેં મુજમનઘેલું, તુજકેા ન મેલુંરે. ૪

તું ઇશ ઇશ સુખદિશ,

તુમ પુણુ શ્રી જગદિશ,
 તું નાથ નાથ, મેં હાસ હાસ,
 સૌભાગ્ય વિવેક હું ખોલું-હિલકે ખોલુંરે. ૫

શ્રી શાન્તિજિન સ્તવન.

વિમળા નવ કરશે ઉચાટ કે વહેલા આવશુંરે એ આં.
 શ્રી શાન્તિ જિનેશ્વર સ્વામિ દરિશન આપજેરે,
 તુજ સેવક સાચો જાણી દુઃખને કાપજેરે. આં.
 ઇન્દ્રિય સુખમાં કીધિ સ્વારિ,
 જીવનની મમ થઈ ખુવારી.
 હવે શોક થયો છે ભારી,
 હિલમાં લાવજેરે. શ્રી. શાન્તિ. ૧
 ઇન્દ્રિય સ્વાધીન બનતા આજ,
 ભૂલી ગયો હું શ્રી જિનરાજ,
 વિનાશ આતમ કાજ,
 જીવન સુધારજેરે. શ્રી શાન્તિ. ૨

મેહ મદિરા પાને બૂદ્યો,
કાળ અનંત ભવમાં રૂદ્યો,
હુઃખ રૂપ વૃક્ષે હું ઝુદ્યો,
નાથ બચાવજેરે.

શ્રી શાન્તિ. ૩

કોધ સરિસૃપે હું ડસીઓ,
માન મતંગજ સામે ધસીયો.

કાલ આસ્યમાં ફસીયો,
મુજને ઉગારજેરે.

શ્રી શાન્તિ. ૪

માયાને મેં હૃદયે મૂકી,
લોભ સમુદ્રે પડીયો ઝૂકી.

ખાધો તેઓએ કૂંકી,
શરણે સ્થાપજેરે.

શ્રી શાન્તિ. ૫

ધર્મ સમય છે જ્યારે આવે,
તેર કાઠીયા ત્યારે ફાવે.

જેર અતિ અજમાવે,
ઠહાલા વારજેરે.

શ્રી શાન્તિ. ૬

સેવકને પ્રભુ શાન્તિ આપો,
ભવ ભ્રમણાના દુઃખો કાપો.
વિવેક કરૂં નિત જાપો,
ભવથી તારજોરે.

શ્રી શાન્તિ. ૭

શ્રી કુંથુનાથનું સ્તવન.

(રાગ—થઈ પ્રેમ વશ પાતળીઆ.)

શ્રી કુંથુ જિન મુજ મળીયા,
મારાં દુઃખ અનાદિ ટળીયારે. અંચલી.
પ્રભુ વિંશતિ સ્થાનક આરાધી,
શુભ કર્મ તીર્થકર ખાંધી.
ભવ ત્રિજે નિકાચના કીધી,
શુભ પદવી અરીહંતની વરીયારે. શ્રી કુંથુ ૧.
ઉપદેશ દેઠ જીવે કંઈ તાર્યા,
દૂર્ગતિ દ્વાર જતાને નિવાર્યા.
જગ ધર્મ સ્વરૂપ વિસ્તાર્યા,
જિન શિવ સુંદરી સુખ ભળીયારે. શ્રી કુંથુ. ૨

તુજ મૂર્તિ અજળ ગુણકારી,
 ભાસે ભવિયણુને મનોહારી.
 દર્શનથી દૂરીત નિવારી,
 માનુ ભાગ્યોદય આજ બળીયારે. શ્રી કુંથુ. ૩
 પ્રભુ આત્મ લક્ષિમ મુજ આપો,
 ભવ કૈાટી તણા દુઃખ કાપો.
 કરે સેવક તુજ નિત જાપો,
 પૂર્વ પુન્ય મહીરૂઢ ફળીયારે. શ્રી કુંથુ. ૪
 જિન કુંથુ સત્તરમા કહાયા,
 પદ ચક્રવર્તિનું ધરાયા,
 સૌભાગ્ય જિન પ્રગટાયા,
 કહે વિવેક કર્મો જરીયારે. શ્રી કુંથુ. ૫

શ્રી અરનાથજિન સ્તવન.

(રાગ—કવાલી ગઝલ.)

પ્રભુ તુજ નામ એક સચ્ચા,
 જ્યા હોગે તો કયા હોગા ? એ અંચલી

અનંતા ગુણસે' ભરીયા;

અપૂરવ જ્ઞાનકા દરીયા.

મિથ્યા તિમિર અનાદિકા,

હટા દોગે તો કયા હોગા ?

પ્રભુ. ૧

પ્રભુ સંસાર સાગરમેં,

હમેરી કુખ રહી નૈયા;

કરી કરૂણા કિનારા પર.

લગા દોગે તો કયા હોગા ?

પ્રભુ. ૨

અનાદિકા જનમ મરણો,

બડા ભારી સતાતે હૈ;

દિલાવર દિલકે સ્વામિ.

કટા દોગે તો કયા હોગા ?

પ્રભુ. ૩

કીયા કુકર્મ મેં ભારી,

હૈ બચનેકી નહિ બારી;

આયા અબ શરણમેં તેરા.

બચા લોગે તો કયા હોગા ?

પ્રભુ. ૪

આતમ લક્ષ્મિકું દેદો,

કુમુદ વિકસીત હો જાવે;

પ્રભુ હીર સુખકુ સુંદર.

દિખા દોગે તો કયા હોગા? પ્રભુ. ૫

સૂરિ સૌભાગ્ય દર્શનકી,

લાગી હૈ આહના ભારી;

વિવેક વિજય કુ સ્વામિન

મિટા દોગે તો કયા હોગા? પ્રભુ. ૬

શ્રી મદલીજિન સ્તવન.

—કાલી કમલી વાલે-તુમયે લાખખો સલામ—

તીર્થ લોચણી વાસી, મદલીજિનને પ્રણામ;

નરકાદિક ગતિઓમાં ભમીઓ,

કાળ અનંતો ત્યાં હું રમીઓ;

તોયે ન આવ્યો પાર,

મદલીજિનને પ્રણામ.

નિગોઠમાં બહુ દુખ સહીને,

સુક્ષ્મ બાદર પાણું લહીને;

અકામ નિર્જરા અપાર,

મહત્વીજિનને પ્રણામ.

૨

અબ્યવહાર થકી બ્યવહારે,

રાશીમાંહે આબ્યે જ્યારે;

થયે અદ્ય ઉદ્ધાર.

મહત્વીજિનને પ્રણામ.

૩

પૃથ્વી અપ તેહને વાઉ,

વનસ્પતિ પાણું પણ પાઉ;

સ્થાવર ગતિ મોઝાર,

મહત્વીજિનને પ્રણામ.

૪

બિ-તિ-ચૌરેન્દ્રિય થઈને,

પંચેન્દ્રિયપણામાં જઈને;

તિર્યચપણાને ધાર,

મહત્વીજિનને પ્રણામ.

૫

મહત્તી જિનવર મુજને મળીયો,
 દુર્લભ નરભવ આજે ફળીઓ;
 સફલ થયો અવતાર,
 મહત્તીજિનને પ્રણામ.

૬

આતમ અક્ષય સુખને આપો,
 જિનવર સઘળાં દુખને કાપો;
 વિવેક વિજય ભવ પાર,
 મહત્તીજિનને પ્રણામ.

૭

શ્રી મુનિસુવ્રતજિન સ્તવન.

(રાગ માઠ.)

મુનિસુવ્રત સ્વામી, છો અંતરજામી;
 આપો શિવ સુખ સાર.
 પ્રભુ દુઃખ હરનારા, સુખને દેનારા,
 ભવિયોને ખ્યારા,
 આપો શિવ સુખ સાર. અંચલી.

- શક્તિ અનંત છે પ્રભુ તારી,
મહિમાનો નહિ પાર;
ભાવ ધરીને જે તુમ પૂજે,
તે લહે સુખ અપારરે. મુનિ. ૧
- સ્વામિ સાચો તેહને જાણીયે,
જે કરે આપ સમાન;
હુખ હરી સહુ પ્રેમ ધરીને,
આપે છે સુખ અમાનરે. મુનિ. ૨
- પુન્ય ઉદય થયો હવે મારો,
પામીઓ શ્રી જિનરાજ;
દર્શનથી બેડી કર્મની તોડી,
પામીશ અક્ષયરાજરે. મુનિ. ૩
- નિજાતમ શુદ્ધ લક્ષિમને પામી,
મન કુમુદ વિકસાય;
હીર અજબ પ્રભાવ પ્રભુનો,
સુંદર સુખ પમાયરે. મુનિ. ૪

સૂરિ સૌભાગ્ય છે સુખ દાયિ,
 વિશમા શ્રી જિનરાય;
 વિવેક વિજય શ્રી જિનવંદે,
 ભવ ફેરો મટી જાયરે.

મુનિ. ૫

શ્રી નમિજિન સ્તવન.

(રાગ-તેહુ થયું કિરતારનું)

શ્રી નમિજિનકુ ભજો ભવિ, અથ અનાદિકા ટળે.
 વિઘ્ન કેટી શાંત હોકે,
 સુખ નિરંતર સખ મળે; અંચલી.
 ક્રોધ શત્રુકે હટાયા,
 માનકે મદિત કીયા;
 માયા તાડી લોભ મોડી,
 જિનંદ લેટો ભાવસે. શ્રી નમિ. ૧
 સંયમ સ્વીકારી કર્મ દારી,
 અહર્નિશ શુભ ધ્યાન સે;

કૈવલ્ય લક્ષિમ જિન વરે,
સિદ્ધ પદકા રમરણુસેં. શ્રી નમિ. ૨

દેવ પદકી યોગ્યતામેં,
અરીહંત જૈસા કૈા નહિ;
યહ બીચારી ધ્યાન જિનકૌ,
ધરો દિલમેં આહસેં. શ્રી નમિ. ૩

શ્રી નમિ જિનકુ નમન,
કરનેસેં કળ્ટો દૂર ગયે;
આતમ લક્ષિમ પ્રગટ હોવે,
હૃદય કુમુદ ખ્યારસેં. શ્રી નમિ. ૪

હીર સુંદર જિન રહો,
સૌભાગ્યસૂરિ દિલમેં;
'વિવેક' પરમાનંદ પાવે,
જિન ધરે નિજ માનસેં. શ્રી નમિ. ૫

શ્રી નેમિજિણુંદ સ્તવન.

- ભારી બેડાને હું તો નાળુકડી નાર-એ રાગ.
 નેમિજિણુંદને જીહારીયે રે લાલ,
 જીહારતા ભવ હુખ જાયરે;
 શિવ સુંદરીનું સુખ સાંપડે. નેમિ. ૧
- રાગ દ્વેષ મોહને જિતીયારે લાલ,
 કમોં દૂર નસાય રે;
 શિવ સુંદરીનું સુખ સાંપડે. નેમિ. ૨
- પશુ પોકાર સુણી કરી રે લાલ,
 કઙ્કણ લાવે મહારાય રે;
 શિવ સુંદરીનું સુખ સાંપડે. નેમિ. ૩
- નવ નવ ભવના નેહને રે લાલ,
 તજતાં વિલંબ ન થાય રે;
 શિવ સુંદરીનું સુખ સાંપડે. નેમિ. ૪
- રાજુલ સરખી સુંદરી રે લાલ,
 તરૂણ વયમાં તજાય રે;
 શિવ સુંદરીનું સુખ સાંપડે. નેમિ. ૫

સાખી

જગમાં તે નર ઉત્તમ, જે બ્રહ્મવ્રત પાળે,
ત્યાગ કરી અબ્રહ્મને, કર્મ સકળ બાળે;

અમરોથી ગુણ ગવાયરે,

શિવ સુંદરીનું સુખ સાંપડે. નેમિ. ૬

સાખી

કંઠીરવ લલ્હન વિભુ, બાવીશમા જિનરાજ,
આતમ આનંદ આપજો, સેવ કરૂં મહારાજ;

વિવેક ભવથી તરાયરે,

શિવ સુંદરીનું સુખ સાંપડે. નેમિ. ૭

શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

કુલની પાંખડી લ્યો પ્રાણુ-એ રાગ.

શ્રી નેમિનાથ નિષ્કામ,

આપો મમ અવિચલ ધામ;

શ્રી નેમિનાથ નિષ્કામ-એ. દેશી.

તું જગનાયક સુખ વિધાયક,
 આપો શર્મ અવિરામ,
 તુંજ સમ જગમાં અન્ય ન હાયક;
 હાયક ગુણનો ગ્રામ. શ્રી નેમિનાથ. ૧
 સખ દેવોમાં તું એક મોટો,
 ખીજ વિષય ગુહામ;
 દેવપણનો ઢાંગ છે ખોટો,
 લજવે દેવનું નામ. શ્રી નેમિનાથ ૨
 વિષય વિરાગી રમણી ત્યાગી,
 તું એક ગુણ અભિરામ;
 અંતરજામી જગ વિશરામી,
 તુંહીજ આતમરામ. શ્રી નેમિનાથ ૩
 સમુદ્રવિજયના કુલમાં અંદા,
 પૂજક લહે આરામ;
 સેવ કરે ભવિયો સુખ કંદા,
 જિનજી નેમિસ્વામ. શ્રી નેમિનાથ ૪

શિવાદેવિ રોમાંચીત થાવે,
 જગમાં યે વિશ્રામ;
 રાબુલ સુખ અવિચલને પાવે,
 કરે વિવેક પ્રણામ. શ્રી નેમિનાથ પ

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

નાવરિયા મોરા કોન ઉતારે બેડા પાર-એ દેશી.
 સેવો ભવિ ભાવે,

નેમિજિણુંદ ભગવાન. અંચલી.

અપરાજિત વિમાનથી ચવિયા,
 ત્યજી ભોગ અમાનરે. સેવો.

ભાગ્યવતિ શિવાદેવિ ઉદરે,
 આઠ્યા વિભુ ત્રિજ્ઞાનરે. સેવો. ૧

પેશળ શ્રાવણ સિત છે પંચમી,
 જન્મ લીધો યશવાનરે; સેવો.

સમુદ્રવિજયાદિ દશ દશાહ્, સેવો. ૨
 લહે આનંદ મહાનરે.

ઇન્દ્રાદિક મલી મેરૂ નગે લેઇ,	
સ્નાત્ર કરે તીર્થશાનરે;	સેવો.
ત્રિવિષ્ટપમાં પ્રગટયો આનંદ,	
જિનવર ગુણ નિધાનરે.	સેવો. ૩
રાજુલ રમણી રૂપે રતિ સમ,	
છંડી વૈરાગ્ય પ્રધાનરે;	સેવો.
પશુ પોકાર સુણી સ્વામિ જાય,	
રૈવતાચલ ઉધાનરે.	સેવો. ૪
શ્રાવણ સુદી છઠ્ઠ સંયમ લેતાં,	
પુરૂષોત્ત કરે યશગાનરે;	સેવો.
આસો વદિ અમાસના દિન,	
પામ્યા શ્રી જગદીશ જ્ઞાનરે;	સેવો. ૫
આષાઠ વદિ અષ્ટમી મોક્ષ,	
લહે છે સુખ અમાનરે;	સેવો.
કરે સ્તુતિ વિવેક બાવે,	
હૃદયે ધરી બહુમાનરે.	સેવો. ૬

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા.. એ રાગ.

એકવાર દરીશન દો હો બહાલા,
વામાદેવિ જાયા. અંચલી.

કાશી વિષયે પ્રભુ જન્મજ પાયા,
કુમરી છપ્પન હુલરાયા. હો બહાલા ૧

રાય અશ્વસેન કુલમાં આયા,
વામાદેવિ સુખદાયા. હો બહાલા. ૨

જન્મ પ્રભુજીનો આનંદ દાયા,
નરકોના જીવસુખ પાયા હો બહાલા. ૩

યૌવન વયમાં પ્રભુજી આયા,
પ્રભાવતિ પરણાયા. હો બહાલા. ૪

આરિત્ર લઈ પ્રભુ કર્મ ખપાયા,
કેવલજ્ઞાન પ્રગટાયા. હો બહાલા. ૫

વર્ષશત પ્રભુ આયુ પાયા,
નવ હાથ જીન કાયા. હો બહાલા. ૬

અહિ લાંછન પ્રભુ શિવ સુખ દાયા,
 નાથ અનાથના કહાયા. હો બહાલા. ૭
 આત્મ લક્ષ્મિ કુમુદ હીર રાયા;
 સુંદર પંન્યાસ સોહાયા. હો બહાલા. ૮
 સૌભાગ્ય સૂરિ છે સુખદાયા,
 'વિવેક' દિલમાં ભાયા હો બહાલા. ૯

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

શાન્તિ જિન મુજ એક વિનતિ. એ દેશી.
 સ્વામી સંખેશ્વરા વિનતિ
 સુષુળે મુજ દિલ લાયરે;
 કરી કૃપાનાથ અનાથ પર,
 ઘો દરીશન સુખ થાયરે. સ્વામી. ૧
 કાળ અનાદિ આહત થકી,
 રહ્યો હું પુદ્ગલે રાચીરે;
 કરી નહિ સેવ જિનરાજની,
 જગતમાં એકજ સાચીરે. સ્વામી. ૨

ઘોર મિથ્યાત્વના ઉદ્વેગથી,
 ન ઓળખ્યા દેવ અરીહંતરે;
 દુખ લક્ષ્યા વિધ વિધ જાતિના,
 શું ઘણું કહું ભગવંતરે. સ્વામી. ૩

મોહ મહારાયના વશ પડી,
 પાળી નહિ તુજ તણી આશુરે;
 રમાને રામાના રાગમાં,
 પડ્યો હું જાણી સુખ ખાશુરે. સ્વામી. ૪

તારક બિરૂદ ધારક તમે,
 સુણી શ્રવણે હું આજરે;
 આવીયો શરણે આશા કરી,
 થશે સફળ સહુ કાજરે. સ્વામી. ૫

કરી કૃપાનાથ મુજ કર ગ્રહો,
 થાએ જયું ભવ તણો પારરે;
 વિશ્વમાં તુમ સમ કેા નહિ,
 દુખથી મુક્ત કરનારરે. સ્વામી. ૬

આપણે આત્મિક સુખ મને,
 બાણી નિજ તણો દાસરે;
 સુંદર પ્રશિષ્ય વિવેકની,
 પૂરણે સઘળી મન આશરે. સ્વામી. ૭

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

વાલમ આયે બસો મોરે મનમેં.
 જિનજી આય બસો મોરે મનમેં.
 પાર્શ્વ જિણુંદ સુખકર સ્વામી,
 આતમરામી તું હૈં નિષ્કામી;
 જિનકો દર્શન સુખ અર્પત હય,
 આરૂ સખ દેવનમેં. જિનજી. ૧

જ્ઞાન અનંત દર્શન અનંત,
 સુખભી અનંત વીર્ય અનંત;
 અર્ચત જે ભાવ ધરી જિનવરને,
 તે ન ફરે ભવ વનમેં જિનજી. ૨

આણા અખંડ તેરી આરાધે,
 અવિચલ પ્રચંડ સુખ તે સાધે;
 વાચક વિવેક વદત હે સચ્ચા,
 એહીજ સાર જીવનમે. જિનજી. ૩

શ્રી પાર્શ્વજિન સ્તવન.

રાગ ધનાશ્રી.

પૂજે ભવિ આજ-હર્ષધરી,
 પૂજે ભવિ સહુ આજ;
 ત્રેવિશમા જિનરાજ-હર્ષધરી,
 પૂજે ભવિ સહુ આજ;
 વઢીયાર દેશે ગામ સંખેશ્વર,
 સ્વામિ સકલ શિરતાજ. હર્ષધરી. ૧
 પંચમ આરે પૂરણ પ્રભાવી,
 સારે સેવકના કાજ. હર્ષધરી. ૨
 જાદવ કુળની જરા હરી સહુ,
 સુખ અપે મહારાજ; હર્ષધરી. ૩

વિષમ કાળે ચિંતામણી સમ,
 રહો સદા ઘટમાંજ; હર્ષધરી. ૪
 પાસ જિનેશ્વર પૂરો મુજ આસ,
 સેવક થાયે ન નારાજ; હર્ષધરી. ૫
 તુજ મૂર્તિ તુજ આગમ ભવિને,
 તારણ પરમ જહાજ; હર્ષધરી. ૬
 વિવેક વિનતિ કરે શિરનામી,
 આપો અવિચલ રાજ; હર્ષધરી ૭

શ્રી વીરજિન સ્તવન.

મેં બનકી ચિડિયાં બનકે બન બન બોલુંરે.
 મેં નિર્મલ મનકે કરકે,
 જયોતિ જગાવુંરે.
 મેં સળ દ્રુષણ કેા હરકે,
 તન વિકસાવું. રે. મેં ૧
 મેં વીર વીર ચિત્ત લાવું,
 તું ધીર ધીર નિત ધ્યાવું;

કર આસ આસ, તુમ હાસ હાસ,
હું જિનવર ગુણકેા ગાવું;
સુખ સખ પાવુંરે.

મેં. ૨

મેં ભવ અટવીમેં મૂલા,
વહાં કાલ અનંતો રૂલા;
કર પાર પાર-દિલ ધાર ધાર,
જિનખિન અવર ન ધ્યાવું;
કુઃખકેા દ્રાવુંરે.

મેં. ૩

મેં ત્રૈશલેયકેા ભજતા,
અવગુન સકલકેા તજતા;
હર પીર પીર-તું વીર વીર,
ચરણા મેં ધૂન લગાવું;
કર્મ ભગાવું. રે.

મેં. ૪

મેં જિનહરિ લાંછન ગાયા,
ઘટમેં આનંદ ભરાયા;
નહિ રોષ રોષ-હું તોષ તોષ,

વિવેક વિજય હરખાવું;
ભવ શીર નાહુંરે.

મેં પ

શ્રી વીરજિન સ્તવન.

જગજીવન જગ વાલહો, એ દેશી.

મનમોહન મહાવીરજી,
સિદ્ધારથ નૃપ નંદ લાલરે.
ત્રિશલા ઉરસર હંસલો,
દીસે છે સુખનો કંઠ; લાલરે મનમોહન. ૧
દર્શન અમૃતપાનથી,
ન રહે મિથ્યા વિષ્ણુ; લાલરે.
ભીતિ ટળે ભવની સહુ,
પામે પદવી જગીશ; લાલરે. મનમોહન. ૨
તુજ સમે જગમાં નહી,
દેવ દીઠો ગુણ ધામ; લાલરે.
રાગદ્વેષ વળી મોહને,
ક્ષય કીધો વીર સ્વામ; લાલરે. મનમોહન. ૩

જ્ઞાન અનુપમ તાહરે,
 લોઠાલોઠ પ્રકાશ; લાલરે.
 ચંદ્ર સુરજ વીડા થકી,
 દૂર રક્ષા આકાશ; લાલરે. મનમોહન. ।
 દેશના માલકોશ રાગમાં,
 હીએ જિન સુમધુર; લાલરે.
 દેવ દુહુન્નિલ વાદથી,
 પૂરે હર્ષસુ સુર; લાલરે. મનમોહન. ।
 અદ્ભુત અતિશય તાહરા,
 મહીમા અપરંપાર; લાલરે
 પ્રવચન પ્રત્યનીકો અપિ,
 જેથી સ્તવે છે અપાર; લાલરે. મનમોહન.
 આત્મ સુંદર સૌભાગ્યથી,
 લાંછન હરિ જિનરાજ; લાલરે.
 'વિવેક' નયણે નીરખિ,
 સિધ્યાં સઘળાં કાજ; લાલરે. મનમોહન. ।

શ્રી વીરજિન સ્તવન.

રખીયા બંધાવેા ભૈયા-આવણુ આયારે-એ-રાગ.

મહાવીર કેા ભવિ પૂજે, અવસર આયા....રે.

મૂર્તિ પ્રભુકી ખ્યારી, ભવિયોકું હીતકારી.

સેવેા સદા સુખકારી, જનમ મિટાવે....રે.

મહાવીરકેા. ૧

ક્ષત્રિય કુંડ દ્રંગે, જનમ્યા પ્રભુજી રંગે;

જન્મોચ્છવ મેરૂ શ્રુગે, જનમ મિટાવે....રે.

મહાવીરકેા. ૨

પૂજનસેં રોગ નાવે, હારિદ્ર દુઃખ જાવે;

ભવિયા ભજે નિત ભાવે, જનમ મિટાવે....રે.

મહાવીરકેા. ૩

શુભૃાકી ઐસી ખાની, અવર દેવે ન જાની;

મૂર્તિ હૃદય મન માની, જનમ મિટાવે....રે.

મહાવીરકેા. ૪

ત્રિશક્તા દેવિકેા નંદા, મહાવીર જિન ચંદા;

સિદ્ધારથ સુખ કંદા, જનમ મિટાવે....રે.

મહાવીરકેા. ૫

આતમ આનંદ દાયા, સુંદર સુખ પાયા;

વિવેક ગુનકેા ગાયા, જનમ મિટાવે...રે.

મહાવીરકેા. ૬

હિતોપદેશ પદ.

રાગ—ગઝલ—તથા કવાલી.

કરી સેવા નહી દિનની,

દયાળુ પદ વર્યાથી શું;

કરી પૂજા નહી જિનની,

ભગત સંજ્ઞા ધર્યાથી શું.

૧

સુપાત્રે દાન નવ કીધું,

દક્ષિમવાન થયા તો શું;

રૂઝ કંઈ કામ નવ કીધું,

જીવન જીવી ગયા તો શું.

૨

કર્તા પાપો ભૂરિ જગમાં,
મળી નર જિ'હગી તો શું,
વસ્યો નહી પ્રેમ જે રગમાં,
કરી ઇશ બંદગી તો શું.

૩

કર્તો અન્યાય બહુ ભારી,
અધિકારી બન્યા તો શું;
મળી નહી કીરતિ ખ્યારી,
જનનીએ જણ્યા તો શું.

૪

શમ્યો નહી ક્રોધ દાવાનલ,
તપસ્યાઓ તપ્યાથી શું;
ગયો નહી દૂર કામાનલ,
જપમાલા જપ્યાથી શું,

૫

દીધા ભાષણ બહુ સારા,
અમલ યદિ ના કર્યો તો શું;
રચ્યા ગ્રન્થો મનોહારા,
વિવેક દિલના ધર્યો તો શું.

૬

ગહુલી વિભાગ બીજો.

ગહુલી.

શહેરનો સુખો ક્યારે આવશેરે-એ રાગ.
વહાલા ગુરૂ મહારાજજીરે,
અમપુર આબ્યા આજરે; સાહેલી.
આલોને ગુરૂ દેવ વંદીયેરે.
જ્ઞાની ગુરૂ ગુણે ભર્યારે;
આપે ગુણોની સુવાસરે. સાહેલી. ૧
તરણુ તારણુ ગુરૂને કહ્યારે,
ભવસાયરે જેમ તરીરે; સાહેલી.
સ્વયંતરે ને વળી તારતારે,
અન્યને મહેનત કરીરે. સાહેલી. ૨
જીવ અનાદિ કાળથીરે,
રખડે સંસારની માંયરે; સાહેલી.

ખોજ કરે સુખની ઘણીરે, પણ મળે નહિ કયાંયરે.	સાહેલી. ૩
સુખાભિલાષિ પ્રાણીયારે, કરતા ગુરૂની સેવરે;	સાહેલી.
મયણા શ્રીપાદ તણી પરેરે; પામે છે તે નિત્યમેવરે.	સાહેલી. ૪
ગુરૂ વંદન કરતાં થકારે, કૃષ્ણ નરક નિવારરે;	સાહેલી.
તેવીજ રીતે ભાવથીરે, કરે વંદન સુખસારરે.	સાહેલી. ૫
સેવા કરે ગુરૂરાજનીરે, બહુબલ્લીની જેમરે;	સાહેલી.
બલ અતુલને પામીયોરે, સહુ કોઈ જાણે છે તેમરે.	સાહેલી. ૬
મહિમા ગુરૂનો અપાર છેરે, ભક્તિ કરે એક ચિત્તરે;	સાહેલી.

વિવેક વિજય જરૂરથીરે,
સુખ લેશે અપરિમિતરે. સાહેલી. ૭

ગહંલી.

(સાંભળજોરે મુનિ સંયમ રાગી, ઉપરામ શ્રેણી
ચડિયારે-એ દેશી.)

ફર થયા રે સહુ પાપો અમારા,
શ્રી ગુરૂ દિલ વસિયારે;
ભવ અનંતના દુઃખો આજે,
ગુરૂ દર્શનથી ખસીયારે. ફર. ૧

પંચ મહાવ્રતને શુદ્ધ પાળે,
સમિતિ પંચને ધરતારે;
ગુપ્તિ ત્રયે સુગુપ્ત બનીને,
સંવર ભાવને વરતારે. ફર. ૨

ક્ષમાદિ દશધા યતિ ધર્મને,
શુદ્ધ મને અનુસરતારે;

હુધાદિ પરિષદ સહુ સહતા,
દૂષણને પરિહરતારે.

દ્વર. ૩

અઘ્તાદશ સહસ્ર શીલાંગના,
ધારી વિકથા નિવારીરે;

દયા વીશ વશા દિલ ધરતા,
પ્રાણી ગણને ઉગારીરે.

દ્વર. ૪

પ્રહ્લ મત નવ વાડથી પાળે,
અપ્રહ્લને દે ત્યાગીરે;

પશુ પન્ડ વિવર્જિત વસતિ,
સંયમ ગુણમાં રાગીરે,

દ્વર. ૫

જ્ઞાન ક્રીયામાં તત્પર રહેતા,
ઉપશમ જલમાં બીલેરે;

જિનવર આણા રૂપ ધાણીમાં,
સકલ કરમને પીલેરે.

દ્વર. ૬

સત્યાવીશ ગુણે કરી સોહે,
જનતાને ઉપદેશેરે;

આહાર દોષ બેંતાલીશ છંડી,
ગ્રહણ કરે નિર્દોષેરે.

ફર. ૭

પદ્મ દ્રવ્યના સ્વરૂપને જાણે,
સમ ભંગી રસાળીરે;

નિશ્ચય નયઆદિ અનુસારે,
દર્શન સહુને નિહાળીરે.

ફર. ૮

અક્રોધી અમાની અમાયિ,
અલોભી નિષ્કામીરે;

જ્ઞાની ધ્યાની પૂરણ પ્રભાવિ,
સુશુર આતમરામીરે.

ફર. ૯

નિઃસંગી કંચનના ત્યાગી,
શ્રૈણુ તૃણ સમ દેખેરે;

નિસ્પૃહી સ્વશરીરે પૂરા,
દોષ સકળ ઉવેખેરે.

ફર. ૧૦

એહવા શુરૂની સેવા કરજે,
અંતરમાંહે રાખીરે;

વિવેક વિજય સુખ અનુપમ લેશે,

હન્યવી સુખને આખીરે.

દ્વર. ૧૧

ગહંલી.

ગુરુ ગામમાં પધારે ત્યારે ગાવાની.

માલણુ ગુંથી લાવ ગુણીયળ ગજરો—એ રાગ.

ચાલો સખી આજ ગુરુ પધાર્યા,

ઘરો ઘરમાં હર્ષ વધાર્યા. ચાલો.

એ તો જંગમ તીરથ કહીયે,

વંદી પચ્ચખાણુને લહીયે;

શુદ્ધ ભાવને મનમાં વહીયે. ચાલો. ૧

પુન્ય ઉદય થયો અમ આજ,

મહેર કરી આવ્યા મહારાજ;

માનું સિધ્યાં સદ્ગુણ કાજ. ચાલો. ૨

શુર મુખ મુદ્રા અતિ શોભે,

દેખી મિથ્યાત્વિ જન થોભે;
અન્ય કોઈ ન આવે મોભે. ચાલો. ૩

દાન સુપાત્રે નિત દર્શશું,
સુષ્પી દેશના પાવન થઈશું;
નર જન્મનો દહાવો લઈશું. ચાલો. ૪

ગુરૂ વાણી સુધા સમ સારી,
મિથ્યા વિષ નિવારનારી,
દ્રાક્ષ સાકરને પણુ વારી. ચાલો. ૫

દેહ ધારી કરે ઉપકાર,
ખતાવે મારગ હીતકાર;
જસ વતે છે જય જયકાર. ચાલો. ૬

અવસર આ ફરી નહિ આવે,
કહે વિવેક વિજય ભાવે;
અણુમોલ ધરી જે જાવે. ચાલો. ૭

મહુંદી.

(સુણો ચંદાજી એ રાગ.)

સુણ સાહેલી મનહર મૂર્તિ,
 અજળ દીસે ગુરરાજની;
 એ છે સારી જોતાં દિલમે',
 બહુ આનંદ ઉત્પાદીનિ. સુણ. ૧

મુખ જાણે પુનમ ચંદો છે,
 નયનોમાં નેહ અમંદો છે;
 વાણી અમૃત રસનો કંદો છે. સુણ. ૨

ગુર જ્ઞાન ગુણે ભરપૂરા છે,
 વલી કર્મ બણીએ સૂરા છે;
 એ કીયા કલાપે નૂરા છે, સુણ. ૩

પંચ મહાવ્રતને ધરનારા છે,
 ગુપ્તી ત્રયને સેવનારા છે;
 અષ્ટ પ્રવચનને પાલનારા છે. સુણ. ૪

સુરજ સમ જ્ઞાન પ્રકાસી છે,
 ભવિ હૃદય પદમના વિકાસી છે;
 ગુરૂ તીર્થ સમ જયું કાસી છે. સુષુ. ૫
 ગુરૂ સોમ સમાએ શિતલ છે,
 ભવિ ચક્રેર ચિત્ત હરનારા છે;
 એતો અભંગ સુખ દેનારા છે. સુષુ. ૬
 ગુરૂ ભક્તિ હૃદયમાં ધારી છે,
 સૌભાગ્ય સૂરિ શિખસારી છે;
 કહે વિવેક સુખની કયારી છે. સુષુ. ૭

ગહુંલી.

(સિદ્ધા ચલના વાસી એ રાગ.)

સૌભાગ્ય સૂરિ મહારાજ તમને લાખખોપ્રણામ.
 ગુર્જર દેશે નાર ગામે,
 સુંદર યોગે જન્મજ પામે;
 ઉત્તમ કુલ મોઝાર. તમને. ૧

લઘુવયે સંયમને પામી,
 ભોગ વિલાસ દીધા સહુ વામી;
 કર્યો આત્મ ઉદ્ધાર. તમને. ૨

સેવા ગુરૂની ખંતે કરતા,
 વૈયાવૃત્ય ગુણને ધરતા;
 ગુણ ગણમાં ઉદાર. તમને. ૩

અદ્ભુત ભક્તિ ગુણને ધારી,
 મુનિગણમાં જસ કીર્તિ ભારી;
 સંયમનો શણગાર. તમને. ૪

અણી શુદ્ધ ચારિત્રને પાળે,
 તપ કરી કર્મોને બહુ બાળે;
 વાચંચમ શિરદાર. તમને. ૫

કચ્છ સૌરાષ્ટ્રને ગુજરાત,
 ઉપકાર કર્યો છે બહુ જાત;
 મહિમા અપરંપાર. તમને. ૬

શ્રી સંઘ મળી સૂરિ પદ આપે,
 ગુણ ગુણોના પુન્ય પ્રતાપે;
 રાજનગર મોઝાર. તમને. ૭

પાવન ગામ અમારૂં કીધું;
 વાંચીત સુખને આજે દીધું;
 વંદન વારંવાર. તમને. ૮

ગુરુરાજ શરણુ મમ આપો,
 વિવેકને સમિપે રાખો;
 થાયે ભવોદધિ પાર. તમને. ૯

ગહુંલી.

(દ્વિસ દીપે આજ મંગળકારી-એ. રાગ.)

સૈયર સહુ આજ ગુરુજીને વંદો,
 ભવકોટિના પાપ નિકંદો. સૈયર. ૧

ગુરુ બાલપણથી વૈરાગી,
 મોહ માયા છોડી થયા ત્યાગી;

- ગુણ ગુણોમાં એ વડભાગી. સૈયર. ૨
 ગુરૂ જગમાં અજબ પ્રભાવી,
 જ્ઞાન જ્યોતિ સ્વયં જગાવી;
 કીધું દૂરે અજ્ઞાન ફગાવી. સૈયર. ૩
 નહિ કોઈ ગુરૂ સમ ઉપકારી,
 દાન સંયમ કે હીતકારી;
 કરે આશ્રિતને સુખકારી. સૈયર. ૪
 ગુરૂગુણ અનંતા ભરીયા,
 ગાંભિર્યમાં જાણે દરીયા;
 એતો સંસાર સિંધુ તરીયા. સૈયર. ૫
 ગામ પાવન કીધું અમારૂં,
 સહુ સંઘને લાગે ખ્યારૂં;
 ગુરૂ દર્શન છે બહુ સારૂં. સૈયર. ૬
 વિનતિ મળી સંઘ કરે છે,
 ચોમાસા માટેની એ ખરે છે;
 પણ ગુરૂ ભોન ધરે છે. સૈયર. ૭

ગુરૂ લાભાલાભ વિચારી,
 કૃપાળુ વિનતિ સ્વીકારી;
 હા પાડોને દિલમાં ધારી. સૈયર. ૮
 સૂરિ સૌભાગ્ય છે ગુરૂ સારા,
 વિવેક વિજય મનોહારા;
 કરો વંદન સુખ અપારા. સૈયર. ૯

ગહુલી.

(ગિરિવર દરીશન વિરલા પાવે—એ. રાગ.)

મુનિવર દરીશન કરીયે સજની,
 આરાધીયે સેવા પદ કજની;
 મુનિવર—એ. આંકણી.

દરીશનથી હુખ ફર જાયે,
 સૂચંચકી જેમ નાસે રજની, મુનિવર. ૧
 ગુરૂ જ્ઞાનીને પૂરણુ ધ્યાની,
 આતમરામી ગણાયે ભજની. મુનિવર. ૨

દેશ દેશાંતરમાં પરઅર્થે,

વિચારતા ગતિએ મુનિ ગજની મુનિવર ૩
ભગ્ય જીવોને પ્રબોધે ભારી,

અંબુજને જેમ કાંતી સુરજની. મુનિવર ૪
વાણી મધુરી શિતળ સારી,

દીસે પ્રભા જેમ શશધ્વજની મુનિવર. ૫
ગંભીરમાં સાયર સમ જેની,

વાત કહું શું મેરૂજયું ધીરજની. મુનિવર. ૬
સૌભગ્ય સૂરિજી દો નિત સેવા,

વિવેક વિજયને ચરણ પંકજની. મુનિવર ૭

ગહુંદી.

પાપી પીટયો આવ્યો. એ-દેશી.

સાહેલી સુણજે સારી, શીખામણ આપુ ભારી.
સૈયર તમને નિંદા કરવાની ટેવ છે.

એ-આંકણી.

ધરનો ધંધો છોડી બની, ઉપાશ્રયે તમે આવો

છોડવાનું તો રહી ગયું પણ,
ઉલટું બાંધી જાવો.

સૈયર. ૧

કુવા કાંઠે તળાવ કાંઠે,
ધર્મસ્થાને વળી આવો;

આડી અવળી સાચી જુડી,
વાતો બહુ ત્યાં લાવો

સૈયર. ૨

બ્યારે ત્યારે જેની તેની,
કુથલી કરવા દોડો;

એ તો રાંડ લુચ્ચી છે કહીને,
વિકથાને તમે છોડો.

સૈયર. ૩

પગે બળતું દેખો નહિને,
ડુંગર બળતું દેખો;

પરના દૂર્ગુણ કહો પ્રેમથી,
પણ પોતાના ઉવેખો.

સૈયર. ૪

ઘોખીતો કપડાના મેલને,
ઘાવે પૈસા લઈને;

- લોઠાના તમે કર્મ મેલને,
 ઘોવો ગાંઠનું ખાઈને. સૈયર. ૫
- નિંદાના અવગુણ થકી જે,
 શેઠની પુત્રી શાણી;
 રોહીણી નામે ખાળ વિધવા,
 હતી ગુણની ખાણી. સૈયર. ૬
- જીવાદિ નવ તત્વને જાણી,
 કર્મ ગ્રંથને ધારી;
 ગુરૂણીનો સહવાસ કરીને,
 બની કેવિદા સારી. સૈયર. ૭
- એક દિવસે રાજ સંબંધી,
 વાત કરી કાંઈ ખોટી;
 રાજાએ શિક્ષા કરમાવી,
 દેશ નિકાલની મોટી. સૈયર. ૮
- તેવી રીતે હું પણ તમને,
 બેની ઠહું છું સાઈ;

પરનિંહાનો ત્યાગ કરી ઘો,
 લાગે બલે નહાડ. સૈયર. ૯
 કાઠ તમારી વાત કરે તો,
 તમને કેલું લાગે;
 તેવીજ રીતે સામાને પણ,
 દુઃખ દિલમાં જાગે. સૈયર. ૧૦
 સુખનીજે ઈચ્છા રાખો તો,
 આધી પાછી મુકો;
 વિવેક વિજય કહે છે સાચુ,
 પ્રભુ ભજનમાં ઝુકો. સૈયર. ૧૧

ગહુલી.

(સિદ્ધાયલથી મન મોહુંરે મને ગમે ન ખીજે ક્યાંય)
 ગુરુરાજથી મનડુ મોહુંરે,
 મને ગમે ન ખીજે ક્યાંય;
 ગુરુ વિવેકવિજયજી મારા,

છો મુનીગણુમાં શિરહારા.
 અદ્ભૂત ગુણુના ધરનારા રે,
 તુમ દર્શનથી હુખ જાય. ગુરૂરાજ. ૧
 લઘુવયમાં સંયમ ધારી,
 સહુ ભોગ વિલાસ નિવારી;
 દીધો છે કામને મારી રે,
 વંદન ચરણોની માંય. ગુરૂરાજ. ૨
 દ્વર્ગુણ દીધા સહુ ત્યાગી,
 સહગુણુના છો અનુરાગી;
 જગમાં તુમ છો વડભાગીરે,
 તુજ દેખી ઉર ઉભરાય. ગુરૂરાજ ૩
 ગુરૂવાણી અમૃત સારી,
 નિત પાન કરે નર નારો;
 સુખને અતુલ દેનારીરે,
 હું આહું ચિત્તની માંય. ગુરૂરાજ. ૪
 અમ પુન્ય ઉદયથી છાજે,

પૂનિત કર્યું મહારાજે;
 ગામ અમારૂં આજે રે,
 નયનોમાં નેહ ન માંય. ગુરૂરાજ. ૫
 આહું તુમ ચરણની સેવા,
 આપે અક્ષય નિત મેવા;
 વિનય કહે એક હેવારે,
 લાગી છે-દિલની માંય ગુરૂરાજ. ૬

ગહુંલી આચાર્યશ્રી વિજય સૌભાગ્ય સૂરિજીની-ગહુંલા.

યેની મોરી સૌભાગ્યસૂરિજી પધાર્યારે,
 યેની મોરી શ્રી સંઘના ભાવ વધાર્યારે ૧
 યેની મોરી સૂરિ છત્રીશ ગુણે સોહરે,
 યેની મોરી દેખી ભવિક જન મોહરે. ૨
 યેની મોરી વિહાર કરતાં આવેરે;
 યેની મોરી સાથે શિષ્યો બહુ લાવેરે. ૩

- બેની મોરી પાવન કર્યું અમ ગામરે,
 બેની મોરી લાગે સહુને અભિરામરે. ૪
 બેની મોરી શાન્ત સુધારસે બરીયારે,
 બેની મોરી જ્ઞાન ગુણે બાણે, હરીયારે. ૫
 બેની મોરી ઉપદેશ મેઘ વરસાવેરે,
 બેની મોરી ભવ્ય કમલોને વિકસાવેરે. ૬
 બેની મોરો એહવા સૂરિજીને વંદોરે,
 બેની મોરી કર્મ કઠીન નિકંદોરે. ૭
 બેની મોરી કંચન વરણી છે કાચારે,
 બેની મોરી છોડી દીધી મોહ માચારે. ૮
 બેની મોરી શાસનના એ થંભોરે,
 બેની મોરી પામે અજૈન અચંભોરે. ૯
 બેની મોરી ક્ષમાદિ ધર્મને ધારેરે,
 બેની મોરી કર્મ અશુભને વારેરે. ૧૦
 બેની મોરી શિવ સુંદરની સાથે પ્રીતરે,
 બેની મોરી કરે બહુ રૂડી રીતરે. ૧૧

ઘેની મોરી સૌભાગ્યસૂરિજીના ભાવેરે,
ઘેની મોરી વિવેક વિજય ગુણુગાવેરે. ૧૨

ગહુંલી.

રાગ. ધનાશ્રી.

વંદન હો મુનિરાય તમોને,
વંદન હો મુનિરાય;
જગમાં અવર કો નહિ તુમ સમ.
ઉપકારી મહારાય. તમોને. ૧

ગુણી જનોમાં અસમાન છો,
વર્ણુન જસ ન કરાય. તમોને. ૨

યૌવન વયમાં સંયમ લેઈ;
વિવિધ કળ્પો સહાય. તમોને. ૩

ગુણ અપૂરવ તુજમેં દીઠા;
ગણ્યાં કદી ન ગણાય. તમોને. ૪

ઇન્દ્રીય રૂપ તુરંગમ પંચ,
 દૂર્જય ત્વરિત જીતાય. તમોને. ૫
 પરિષદ બાવીશ સહી સમ ભાવે,
 કર્મ કઠીન હઠાય. તમોને. ૬
 નિંદક પૂજક મિત્ર અમિત્ર,
 હૃદયે સમાન ધરાય. તમોને. ૭
 જ્ઞાન ધ્યાનમાં મસ્ત બનીને,
 સદ્ગતિ શીઘ્ર સધાય. તમોને. ૮
 વીરના પૂનિત પંથે વિચરે,
 સૌભાગ્ય પરમ પમાય. તમોને. ૯
 વિવેક વિજય એહવા ગુરૂનો,
 રૂણી રહ્યો તું સદાય. તમોને. ૧૦

ગહુંલી અથવા ગરબો.

સજની છે ગુણના ભંડાર કે,
 મુનિવર દીપતા રે લોભ;

સજની કરી કષાયનો ચૂર કે,
કર્મને ઝીપતા રે લોલ. ૧

સજની પંચ મહાવ્રત ધારી કે,
ગુપ્તી ત્રય ધરી રે લોલ;
સજની તપ તપી બહુ ભારી કે,
ધન્દ્રીય વશ કરી રે લોલ. ૨

સજની વય લઘુ ગુણ ગુરુ કે,
મહા મુનિવર તણારે લોલ;
સજની અવગુણનો નહિ લેશ કે,
કેવલ ગુણ ધણા રે લોલ. ૩

સજની રત્ન ત્રયિનો ચોષ કે,
ઉપદેસ ને દીયે રે લોલ;
સજની કરી કર્મનો શોષ કે,
ભવ્ય તે દીયે રે લોલ, ૪
સજની કરે અનેક ઉપાય કે,
બહલો નહિ વળે રે લોલ;

સજની ધરો હૃદય ગુરૂ સેવકે,
ભવો ભવ તે મળે રે લોલ.

૫

સજની ધર્મ શાસ્ત્રની માંચ કે,
ઉપકારી કહ્યા રે લોલ;

સજની પૂર્વ પુન્યથી આજ કે,
ગુરૂજી મેં લહ્યા રે લોલ.

૬

સજની આંખા કેરો સ્વાદ કે,
લોંબુ નવિ કરે રે લોલ;

સજની જેને જેહશું રાગ કે,
કહીયે નહિ કરે રે લોલ.

૭

સજની દેવ ગુરૂને ધર્મ કે,
દિલમાં ધારણે રે લોલ;

સજની અન્તે એહીજ સાર કે,
અન્યને વારણે રે લોલ.

૮

સજની કેમ કરી બૂલાય કે,
પૂજ્ય મહંતને રે લોલ;

સજની આપો દિલમાં સ્થાન કે,
 ગુરુ ગુણવંતને રે લોલ. ૬
 સજની સૂરિવર છે સૌભાગ્ય કે,
 ગુણ સૌરભ વહે રે લોલ;
 સજની વિવેક કહે નિરધાર કે,
 સેવક સુખ લહે રે લોલ. ૧૦

ગહંડી અથવા ગરબો.

બેની નગરી અપાયા ઉદ્ધાન એ દેશી
 સયર ગુરુજી અબ્યા આજ કે,
 વંદન સહુ કરે રે લોલ;
 સૈયર વંદન છે સુખકાર કે,
 પાપો સવિ હરે રે લોલ. ૧
 સૈયર ગુરુની શોભા સારી કે,
 દેખી દિલ હસે રે લોલ;
 સૈયર માનસરોવર માંચ કે,
 હંસ સદા વસે રે લોલ. ૨

સૈયર ચિત્ત ચકવાનું નિત કે,
 દિનકરમાં રહે રે લોલ;
 સૈયર મુજ મન મુખ અનુપ કે,
 ગુરૂજીમાં લહે રે લોલ.

૩

સૈયર કોયલનો જયું પ્રેમ કે,
 આંખે બહુ ભમે રે લોલ;
 સૈયર મારા મનને જાણુ કે,
 ગુરૂજી અતિ ગમે રે લોલ.

૪

સૈયર વાણીનો જયું સ્વાદ કે,
 સાકર શેલડી રે લોલ;
 સૈયર વાંચીત પૂરણ કાજ કે,
 કલ્પ વેલડી રે લોલ.

૫

સૈયર ચોલ મજાઠ સમાન કે,
 વૈરાગ્યે ભર્યા રે લોલ;
 સૈયર ગુણ ગણે ભરપૂર કે,
 ભવ સિન્ધુ તર્યા રે લોલ.

૬

સૈયર ધરી હૃદય નિજ પ્રેમ કે,

ગુરુ સેવા કરો રે લોલ;

સૈયર ભવ ઠાટીના પાપ કે,

વંદન કરી હરો રે લોલ.

૭

સૈયર સુંદર સૂરિ સૌભાગ્ય કે,

જગમાં નવિ મલે રે લોલ;

સૈયર સેવ કરો એક ચિત્ત કે,

વિવેક દુઃખ હરે રે લોલ.

૮

ગહુંલી. (ગરબો)

ઝીણાં મોર ટહુ કે છે લીલી નાગેરમાં. એ રાગ.

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં,

સાહેલી સંગમાં પૂરણ રંગમાં;

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૧

કુમતિ કુટીલ કુનારી ને ત્યાગી,

ધર્યો પ્રેમ સુમતિ સીના સંગમાં;

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૨

માનુષી મહિલાનો મોહ ત્યજીને,

મન મોહું શિવરામા સુરંગમાં;

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૩

માત પિતા અરુ નારી ને છોડી,

ધરે સંયમશું પ્રેમ ઉમંગમાં;

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૪

દેશ વિદેશમાં ગુરુ વિચરતા,

ભવિ સ્નાન કરે દર્શન ગંગમાં;

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૫

આજે અમારા ગામમાં પધાર્યા,

માનું હું પુન્યનો પ્રાગ્ભાર જંગમાં;

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૬

ગુણ સદન છે ગુરુ અમારા,

ધરે ધર્મનું ધ્યાન નિઃસંગમાં;

ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૭

ઉપદેશ દેધ દેધ જીવોને તારે,

દીસે છે વાણી રૂડી હૃદયંગમાં;
 ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૮
 સૂરિ સૌભાગ્ય ગુરુજીને વંદો,
 કહે વિવેક ભક્તિ અલંગમાં;
 ગુરુ ગુણ ગાવોને સાહેલી સંગમાં. ૯

ગહુલી. (ગરબો)

મારો ચાંદલીયો ઉગ્યોને હરણા આથમારે, એ રાગ
 હારે હું તો હમેશાં જોઈ રહી રહીતી રાહરે
 વહાલા ગુરુજી આવીયા રે;
 જોઈ જોઈને ઘેલું થયું મન મહાઈ રે.
 નાથે જાણે થનનનથ—જરે. વહાલા.
 સખી ગુરુના વિયોગે એન પડે નહીં રે,
 ખાતું ભાવે નહિને દિલડું દુભાયરે. વહાલા
 મારા જ્ઞાની ગુરુ આળ્યા આજે ગામમાંરે
 જેના દર્શનથી આનંદ વરતાયરે. વહાલા.

ત્યજી સંસારનો મોહ ચાલી નિકળ્યારે,
 કરવા કર્મ મદદની સાથે યુદ્ધરે. વહાલા. ૪
 દીસે સુંદર રૂપાળી જેની દેહધીરે.

બેઉ કર જાણે માનું કેમળ કેળરે. વહાલા. ૫
 મુખ ચંદ્રમાની પેરે તેજે હીપતુરે,
 હંત તતિ જાણે દાડિમ સમાનરે. વહાલા. ૬

હું તો વખાણુ કરું શા ગુરૂ દેવનારે,
 અંગ પંચને નમાવી લાગુ પાયરે. વહાલા. ૭
 દયાવંત દિનકર સમ પોતે શોભતારે.

વળી શિતળ જાણે સોમ સમાનરે. વહાલા. ૮
 તીરથ જંગમ કદ્યા ગુરૂને વળીરે,
 વિચરી જગમાંહી કરે ઉપકારરે. વહાલા. ૯

કહે વિવેક વિજય ભવો ભવમારે,
 મળજો ગુરૂનો સદા સહકારરે. વહાલા. ૧૦

ગહંલી.

શ્રી સ્થુલિભદ્ર મુનિગણુમાં શીરદાર જો. એ રાગ.

શ્રી નવપદનો મહિમા સહુ શિરદાર જો,
 વર્ણન જેનું આગમ માંહી અપાર જો;
 જ્ઞાનીયોએ દર્શાવ્યું વિસ્તારથી જો. ૧
 ધરીયે તેહનુ ધ્યાન વિધિ અનુસારે જો.
 નિશ્ચયથી ભવ સિન્ધુના કિનારે જો.
 પહોંચાડે નિર્વિઘ્ને ક્ષેમ કુશળ થકી જો. ૨
 વિપદા નાસે સંપદ આવે ઘેર જો,
 જેહના ધ્યાને પામે લીલા લહેર જો;
 પૂર્વે જ્યું શ્રીપાલને મયણા પામીયાજો ૩
 શ્રી મુનિચંદ્ર શ્રોતાને ઉપદેશે જો,
 યથાવિધિ આરાધે તે સુખ લેશે જો;
 વિષ્ણુ શંકાએ રાખી આદર ભાવને જો. ૪
 કાસ શ્વાસ કૌઠાદિ રોગો નાસે જો,

સિદ્ધચક્રનું સ્મરણ કરે ઉલ્લાસે જો;
 જાતરૂપ સમ કાયા થાયે નિર્મલી જો. ૫
 ક્રોધાદિક સહુ આરંભનો કરી ત્યાગ જો.
 શ્રીપાદ ચરિત્ર સુષ્ટીયે ધરીનિત રાગ જો
 મન વચ કાયા સંવર માંહે રાખીને જો. ૬
 ધ્યાન ધરી નવપદનું ઉત્તમ તરીયા જો,
 વર્તમાનમાં પણ શિવ લક્ષિમ વરીયા જો;
 આગે પણ કેઈ જીવો મહોદય પામશે જો. ૭
 વંદ્યા પુત્રવતિ નિર્ઘન ધનવાન જો,
 આરાધન પ્રભાવે ભુવિચશવાન જો;
 સ્વર્ગોદિકના સુખોં પામે ખચીતથી જો. ૮
 સકલ સુખનું સાધન નવપદ ધ્યાન જો,
 ધરો હૃદયમાં રાખીને બહુમાન જો;
 વિવેક વેગે તે સુખને અનુભવે જો. ૯

ગહુલી. પન્નુસણની ગહુલી.

મારે સોના સરીખો સુરજ ગીગીયો,

એની પુન્ય ઉદય અમ જાગીયા,

કરશું ધર્મ કરૂણી ધરી પ્રેમ;

રૂડા પર્વ પન્નુસણ આવીયા. ૧

હારે જઈશું જીન મંદિર ઉપાશ્રયે,

ધરશું વિધ વિધ જાતિના ચીર;

રૂડા પર્વ પન્નુસણ આવીયા. ૨

હારે દેઇ ધ્યાન વ્યાખ્યાન સાંભળશું,

જેથી થાય કર્તવ્યનું ભાન;

રૂડા પર્વ પન્નુસણ આવીયા. ૩

હારે વડા કલ્પનો છઠ્ઠ કરી વળી,

કલ્પસૂત્ર પધરાવીયે ઘેર,

રૂડા પર્વ પન્નુસણ આવીયા. ૪

હારે અમે પાળી અમારિ પળાવીશું;

હિલમાં ધરશું હયાભાવ

રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા.

૫

હાંરે વરઘોડો કાઢી લાવી કરી,
વહોરાવી ગુરૂ સુંણુશું પ્રિત;

રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા.

૬

હાંરે વીર જન્મોન્ધવ સુદી એકમે,
ઘેર ઘેર કરીશું કંસાર;

રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા.

૭

હાંરે કરી અઠમનો તપ ભાવશું,
નાગકેતુની પેરે એક ચિત્ત.

રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા.

૮

હાંરે અંતે બારસાસૂત્ર સુણી કરી,
ચૈત્ય પરિપાટી સંઘ સાથ;

રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા.

૯

હાંરે સંઘ સકળને ખમાવીશું,
નવિ રાખીયે વૈર વિરોધ;

- રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા. ૧૦
- હાંરે પડિઝમણું પૂર કરી પ્રિતથી,
આણી ભાવ આરાધક શુદ્ધ;
- રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા. ૧૧
- હાંરે કરી આરાધના એવી રીતે,
વિવેક થાયે ભવ પાર;
- રૂડા પર્વ પન્નુસણુ આવીયા. ૧૨

ગહુંદી.

(ભારતકા ડંકા આલમ મે')

જગમે' પર ઉપકારી મુનિવર,
ઉપકાર કરણુકું જન્મ લીયા;
હરીશન જ્ઞાન ચારિત્ર લીયા,
ભવિયોકા કબ્જકું હૂર કીયા. જગમાં. ૧

દેશ વિદેશ મુનિવર વિચરે,
નિજ ચરણોસે' ભૂ પૂનિત કરે;

દેધ દર્શ જનોના દુઃખ હરે,
 ઐસા જગમેં મુનિરાજ ખરે. જગમાં. ૨
 ઉપદેશસેં જગકેા બતલાયા,
 સંસાર અસાર મુનિવરને;
 વિષ મિથ્યાત્વ અનાદિ વમાવી,
 સમ્યક્ત્વ પિલાયા મુનિવરને. જગમાં. ૩
 માત પિતાદિક સ્નેહી જનો સહુ,
 કેાઇ કીસીકા નહિ અન્તે;
 મહોપકારી ગુરૂ વિષ્ણુ વિશ્વે,
 કહ્યું શાસ્ત્રમાં મહાસન્તે. જગમાં. ૪
 ક્ષુત્ર તૃષાદિ પરિષહ સેના,
 વશ કરી દેહ હમન કીયા;
 સ્પર્શાદિક ઇન્દ્રીય ગણોને,
 ભેર શેર કરી વશ લીયા. જગમાં. ૫
 ગુરૂવર દર્શન પુન્ય ઉદયસેં,
 પુન્યશાલી નર પાતા હે;

તસ પદ પંકજ સેવ કરકે,
 સદૃલ જન્મ કર જાતા હૈ. જગમાં. ૬
 સૌભાગ્યસૂરિ ગુણમેં અભિરામ,
 વચનાતીત મહીમા અસકે;
 વિવેક કરે તન મનથી સેવા,
 હોય સુયશ જગમાં તિસકે. જગમાં. ૭

ગહુંલી.

(એ રાગ—તમે જોજોના વાયદા વીતાવજો.)
 યેની વહેલા ઉપાશ્રયે આવજો,
 તમે શ્રાવિકા ધર્મ દીપાવજો રે. યેની. અંચલી
 ગુરૂને વંદન પાપ નિકંદન,
 કરી કર્મોને ખપાવજો રે. યેની. ૧
 વ્યાખ્યાન સુણી હૃષ્ ધરીને,
 નિયમ યથા શક્તિ ધારજો રે. યેની. ૨

- દેવ અરિહંત શુરૂ નિર્ઞન્ધ,
 અન્યને શિશ ન નમાવજોરે. યેની. ૩
- સુંદર સ્વરૂપ સુધર્મનું સાંભળી,
 ધર્મ યીજો ન આરાધજોરે. યેની. ૪
- મિથ્યાત્વને તમે વિષ સમ વામી,
 સમકીત ધર્મ શોભાવજોરે. યેની. ૫
- પ્રભા શુરૂની છે બહુ ભારી,
 નિરખીને નયનો હસાવજોરે. યેની. ૬
- શુરૂની સાથે પ્રીત કરીને,
 અક્ષય સુખને જગાવજોરે. યેની. ૭
- અક્ષત ભાવે ભાવ ધરીને,
 વિવેક હૃદયમાં રાખજોરે. યેની. ૮

ગહુંદી.

રાગ-ધનાશ્રી.

પ્રેમે પ્રણમુ પાય તમારા,
 પ્રેમે પ્રણમુ પાય;

નયર મહેસાણા જન્મજ લીધો,	
શુભ યોગે ગુરુરાય.	તમારા. ૧
પિતા ગુલાબી ગુલાબચંદ,	
પાનકુંવર જસ માય;	તમારા. ૨
માત પિતાદિ નામને સ્થાપે.	
છળીલદાસ સુહાય.	તમારા. ૩
સંવત્ ૧૯૪૩ વર્ષે,	
કારતિક વદ ૬ હોય;	તમારા. ૪
દીક્ષા લીધી પૂરણ પ્રેમે,	
રાજનગર સુખ થાય.	તમારા. ૫
કનક વિજયજી નામને ધારી,	
કંચન કાંતિ ધરાય;	તમારા. ૬
સંસ્કૃતે સારા નિષ્ણાત ન્યાયે,	
સાહિત્યે સાક્ષર થાય.	તમારા. ૭
દેશ વિદેશ વિચરતા ગુરુ,	
ઉપકાર કર્યો જગમાંય;	તમારા. ૮

સરલ સ્વભાવિ પુન્ય પ્રતાપિ,

કીર્તિ જગમાં ગવાય. તમારા. ૬

સંવત ૧૯૯૧ વર્ષે,

સ્વર્ગગમન કરાય; તમારા. ૧૦

વિવેક વિજય કહે હૃતભાગી હું,

દર્શન અન્તે ન થાય. તમારા. ૧૧

ગહુંલી.

(મહાવીર તમારી મનહર મુરતિ દેખી મન લલચાય)

એ-રાગ.

શુરરાજ તમારી અજબ ખુબી છે,

દેખી હિલ ખુશ થાય. એ-આંકણી.

શુર જ્ઞાન શુભે ભરપૂરા,

વળી કર્મ ભણી છે શૂરા;

નહિ એકે વાતે અધુરાયે,

તમે પૂજે પ્રેમ ધરાય. શુરરાજ. ૧

ગુરુ સમ્યગ દર્શન ધારી,
 છે જ્ઞાન ચરણ મનોહારી;
 આપે છે સુખ અપારીરે,
 સહુ પ્રેમે પ્રણમી પાય.

ગુરુરાજ. ૨

ગુરુ સૂર સમ જ્ઞાન પ્રકાશી,
 અજ્ઞાન તિમિરના નિકાસી;
 છે બળ્ય કમલના વિકાશીરે,
 ગુરુ પૂજે હુઃખ સવિ જાય.

ગુરુરાજ. ૩

ગુરુ સોમ જયું શીતલ સારા,
 ભવિ ચક્રેરકું મન પ્યારા;
 આપે છે સુખ ઉદારારે,
 આરાધો મન વચ કાય.

ગુરુરાજ. ૪

છે સમતા રસના હરીયા,
 વળી જ્ઞાન કેાષથી ભરીયા;
 સંસાર સિન્ધુથી તરીયારે,
 ગુણગાવો ચિત્તમાં લાય.

ગુરુરાજ. ૫

ગુરુ સમ જગમાં નહિ કોઈ,
 જરા ખ્યાલ કરો સહુ જોઈ;
 અન્તે શરણુ તે હોઈરે,
 જે પુન્ય ઉઠ્યે પમાય. ગુરુરાજ. ૬
 સૌભાગ્ય સૂરિ છે સારા,
 રહો વિવેક દિલમેં ખ્યારા;
 અવિચલ સુખના દેનારારે,
 તુમ દેખી મન હરખાય. ગુરુરાજ. ૭

ગહુંલી.

રાગ ભારતકા ડંકા આલમમેં
 વિજયા નંદ સૂરિ (આત્મારામજી) ની ગહુંલી.
 ગુણુ ગણુમાં ભરપૂર ભરા હૈ,
 પૂજ્ય શ્રી વિજયાનંદ સૂરિ;
 અવગુણુકો નહિ અંશ જરા હૈ,
 પુન્યશાળી ગચ્છના ધૂરિ. ગુણુ. ૧

પંજાળ દેશમાં લહેરા ગામે,
અઢારસે ત્રાણુંમાં જન્મ લીયો;

ચૈતર સુદી એકમ અભિરામે,

પુન્ય દિવસ ચે યાદ દીયો.

ગુણ. ૨

સંવત્ ઓગણી દશમાં લીધી,

હુંઠક દીક્ષા શીખ ધરી;

જીવનમદ્દને જિંદગી લીધી,

ગુરૂ સેવામાં રીત ખરી.

ગુણ. ૩

હુંઠક સૂત્ર સિદ્ધાન્તને ધારી,

વસ્તુ અસત્યનું જ્ઞાન થયું;

મહા મિથ્યા શ્રદ્ધાને નિવારી,

ચિરકાળ તણુ અજ્ઞાન ગયું.

ગુણ. ૪

સંવત્ ઓગણી એકત્રીશ વર્ષે,

બુદ્ધિવિજયજી ગુરૂ ધારી;

દીક્ષા ભાગવતિ અતિ હર્ષે,

લેઈ થયા તે ભવ પારી.

ગુણ. ૫

શુદ્ધ શ્રદ્ધાને હૃદયે સ્થાપિ,

આતમરામ મહારાજ;

અનુક્રમે ૫૩ દર્શન વ્યાપિ,

સિદ્ધ થયા સઘળા કાજ.

ગુણ. ૬

ઝોગણીસો તેતાલીસ સારી,

પાલીતાણા નયરની માંય;

સૂરિ પદવી તે પામે ભારી,

સકલ અતુર્વિધ સંધની માંય.

ગુણ. ૭

હયાનંદ હુકમ મુનિ સહુ,

પરાસ્ત કીયા ક્ષણમેં જીસને;

યુરોપ સુધી જસ કીતિં બહુ,

વંદન ત્રિકરણ યોગે તિસને.

ગુણ. ૮

ઝોગણીસેં ખાવનમાં અન્તે,

ગુજરાંવાલામાં કાળ કીયા;

સમાધિસ્થ સ્વર્ગીય સન્તે,

શ્રી સંધકુ હુઃખમાં ડાલ દીયા. ગુણ. ૯

વિજય પતાકા ફરકે જગમાં,
 પૂજ્ય શ્રી ગુરૂની સેવ કરે;
 આણી પ્રેમ ધરે રગે રગમાં,
 માનું હું જન્મ સદ્ગુણ ખરે. ગુણ. ૧૦
 સૌભાગ્ય સૂરિ સદ્ભાગી છે,
 તે નર દર્શનકુ પાતા હૈ;
 વિવેક વિજય નિર્ભાગી છે,
 જે જન્મ અદ્ગુણ કર જાતા હૈ. ગુણ. ૧૧

ગુરૂજી પધારે ત્યારે ગાવાની ગહુલી.
 (વાડીના ભમરા દ્રાક્ષ મિઠી રે ચાંપાનેરની એ દેશી)
 જીરે સખી કહે નિજ સાહેલી.
 „સાંભળ કહું એક વાત રે. પધાર્યા આજે
 શિષ્યની સાથે ઉપાધ્યાયજી,
 જીરે થયો આનંદ સહુ સંઘમાં;
 „પ્રગટયું મંગળ પ્રભાત રે. પધાર્યા. ૧

- „ વિવેક વિજયજી નામ છે,
 „ જોહનું ગુણ અભિરામ રે. પધાર્યાં ૦
 „ સંયમ લેઈ લઘુ વયમાં.
 „ મેળવતા ગુણગ્રામરે. પધાર્યાં. ૨
 „ દ્વંદ્વમ્ય ઇન્દ્રીય સમુહને,
 „ વશવતિ વેગે કરનાર રે. પધાર્યાં ૦
 „ ક્ષુધા પિપાસાદિ પરિવહ,
 „ સમતા ભાવે સહનાર રે. પધાર્યાં. ૩
 „ ત્યજી કંચન અને કામિની,
 „ ક્ષમાદિ યતિ ધર્મધાર રે. પધાર્યાં. ૦
 „ અષ્ટ પ્રવચન માતને
 „ પાળે સદાયે સુખકાર રે. પધાર્યાં. ૪
 „ પંચ સમિતિ ગુપ્તી ત્રયને,
 „ ધરી કર્મોની કરે જીત રે. પધાર્યાં. ૦
 „ પંચ મહાવ્રત પાળતા,
 „ અહીન મને રૂડી રીત રે. પધાર્યાં ૫

- ,, સૂત્ર સિદ્ધાન્ત અવલોકીને,
 ,, હુંક સમયમાં સુસાર રે. પધાર્યા. ૦
 ,, પ્રવચન મનોહર આપતા,
 ,, ભવિ મન હર્ષ અપાર રે. પધાર્યા. ૬
 ,, વાણી જયું સાકર શેલડી,
 ,, મીઠી છે અતિહી રસાળ રે. પધાર્યા ૦
 ,, ગુણ ધણા છે ગુરૂ દેવના,
 ,, ઠરૂ વખાણ શા દયાળ રે. પધાર્યા ૭
 ,, પુન્ય ઉદય થયો આપણો,
 ,, મળીયા જ્ઞાની ગુરૂરાજ રે. પધાર્યા ૦
 ,, વંદન કરી હરી પાપને,
 ,, સાધીશું સકળ સુકાજ રે. પધાર્યા ૮
 ,, સાહેલી મળી સહુ સાથમાં,
 ,, સુંદર સજી શણગાર રે. પધાર્યા ૦
 ,, વિનય કહે શુદ્ધ પ્રેમથી,
 ,, કરે વંદન ભવ પાર રે. પધાર્યા ૯
-

ગહુંલી.

પીતળ લોટા જળે ભર્યા રે. એ-રાગ.

શુભ ધણા શુર તણારે,	
વર્ણન કર્યા ન જાયરે.	
સાહેલી એહવા શુરને સદા નમોરે એ. આંકણી.	
શુર સમ જગ કેા નહિરે,	
કરણ ઉપકાર શીલરે.	સાહેલી.
બદલો કેમે વળે નહિરે,	
કરો અનેક ઉપાયરે.	સાહેલી. ૧
માત પિતા બંધુ બેનડીરે,	
નારી કુટુંબ પરીવારરે.	સાહેલી. ૦
અન્તે શરણ શુરાજનુંરે,	
અવર ન જગમાં જાણરે.	સાહેલી. ૨
ભવ સિન્ધુમાં મજ્જતાંરે,	
શુર અપૂર્વ જહાજરે.	સાહેલી. ૦

સંયમ દાન હેઠ કરીરે,	૧
ઉતારે ભવ પારરે.	સાહેલી. ૩
સ્વપર શાસ્ત્ર કુશલ બન્યારે,	
ખામી નહિ લવ લેશરે.	સાહેલી. ૦
નિત નિત ઉપદેશ આપતારે,	
ભવ્ય ઉઠાવે લાભરે.	સાહેલી. ૪
તરણુ તારણુ ગુરુ કહ્યારે,	
કાષ્ટની નાવ સમાનરે.	સાહેલી. ૦
સૌભાગ્યસૂરિ સદા રહોરે,	
વિવેક મન મંદિરરે.	સાહેલી. ૫

ગહુંલી

— સિદ્ધાયલના વાસી —

વિવેક વિજય ઉવઝાય તમને નિત્ય નમન.
ગામ નાયકા જન્મજ થાવે,

જનની મનમાં હર્ષજ પાવે;

દેશ કાઠીયાવાડ.

તમને. ૧

બાળ પણાનો ત્યાગ કરીને,

માત પિતાની શીખ ધરીને;

યૌવન વય જળ થાય.

તમને. ૨

માત પિતા જળ સ્વર્ગ સીધાવે,

પુત્ર તણા દિલ્લમેં દુઃખ થાવે;

દીસે અસાર સંસાર.

તમને. ૩

પૂર્વ ભવના પુન્ય ઉદયથી,

માત પિતાનું નિમીત્ત મળ્યાથી;

વૈરાગ્ય રંગ ઉભરાય.

તમને. ૪

સંવંત ઓગણી ખ્યાસી વર્ષે,

દીક્ષા પાટણમાં અતિ હર્ષે;

વૈશાખ પૂર્ણિમા દિન.

તમને ૫

વ્યાકરણ કેાષ અને વળી કાવ્ય,

પ્રકરણ કર્મ ગ્રન્થોને વિભાવ્ય;
 સાહિત્ય વિષય નિષ્ણાત. તમને. ૬
 દુક સમયમાં સાક્ષર થઈને,
 ઉપદેશ અનેક જીવોને હઈને;
 સફળ કર્યો અવતાર. તમને ૭
 ઝોહવા ગુરુનું શરણ સ્વીકારી,
 હું પણ થાઉં ભવ જલ પારી;
 વિનય વિજય તસ શિષ્ય, તમને. ૮

ગહુંલી.

(રઘુપતિ રાજ હૃદયમાં રહેજો રે. એ—આંકણી.)

(શાણી બેનને શિખામણ)

આવો સખી આજ કહું એક વાતરે,
 એ વાત છે સાચી સુખત. આવો.
 જિન મંદિર જઈયે નિતરે,

- વળી ઉપાશ્રયે પણુ પ્રિતરે;
જેન કુળની એવી છે રીત. આવો. ૧
- ગુરૂ વંદન ભાવે કરીયે રે,
સુણી વાણીને અનુસરીયેરે;
તો ભવ સમુદ્રથી તરીયે. આવો. ૨
- સખી મૃધા વચન ન ઉચરીયેરે,
કેઠાં જીવ ન હુણીયે જરીયેરે.
સમ્યક્ત્વને હૃદયે ધરીયે. આવો ૩
- અદત્ત વસ્તુ નવિ લીજેરે,
પર નરનો સંગ ન કીજેરે;
જેથી જગ જશને પામીજે. આવો ૪
- ગુરૂજનના સામા જઈયેરે,
આહર બહુ માનને દઈયેરે;
તસ હિત શીખામણુ લઈયે. આવો ૫
- વિકથા ચારને નિવારીરે,
કથા કરીયે ધર્મની સારીરે;

- સાર લહીયે અંદરથી ધારી. આવો ૬
- ધરીયે ગુણ અદ્ભૂત સારારે,
તણ્યે અવગુણ નઠારારે;
વચનોયે છે હિતકારા. આવો ૭
- સખી ધરીયે જિણુંદનું ધ્યાનરે,
નવ કરીયે જરી અભિમાનરે;
કરે સાક્ષર પણ ગુન ગાન. આવો. ૮
- કરી શાણી સુશિલાનો સંગરે,
ચઢીયે ગુણ શ્રેણીયે રંગરે;
સખી મેળવીએ સુખ અંગ. આવો. ૯
- એ ઉપદેશ હૃદયમાં ધરજોરે,
નિજ અવગુણને પરિહરજોરે;
ઠહે વિવેક સુખે સંચરજો. આવો. ૧૦

ગરબો.

પૂનમચંદની ખીલી અહીં રે. એ-રાગ.
 નિકળ્યો વરઘોડો સુંદર શ્રી વીરનો હીપતોરે.
 તેની શોભા હીસે અજબ અનોખી અપાર.
 નીકળ્યો.

સુંદર રત્નોયે જડ્યો,
 રથ શોભા નહિ પાર;
 રૂપાળી રચના દિસે,
 નયનો ને સુખકાર.

ફરતી પુતલીયો લઇ ચામર હાથે વિંઝતીરે,
 પંખો ઢાળે કેઇ પગ ઝાંઝર ઝમકાર.
 નિકળ્યો. ૧

તેની અંદર દિપતા,
 બેઠા છે મહાવીર;
 નિશાકર ને દિનકર,
 સમ તેજે થે ધીર.

રથ ચાલે છે ધીરે। પશુ મહી કંપાવતોરે,
તેની ધુધરીયો કેાઈ અજળ કરે રણુકાર.
નીકળ્યો. ૨

આગે ઇન્દ્ર ધ્વજ વળી,
ગગને મળવા જાય;
ભંચી શોભે રંગીલી,
નિરખી આનંદ થાય.

નાની નાબુકડી ધ્વજઓ પશુ કંપી રહીરે,
જગને સૂચવતિ અહીં આવો વારંવાર.
નીકળ્યો. ૩

તેજ અપૂરવ જેહનું,
ભામંડલે સમાય;
વંદન હોજો વીરને,
દેવન્દ્રો ગુણ ગાય.

કેાટિ દેવો સેવા કરતા જેની જઘન્યથીરે,
ઇન્દ્રો પશુ ચાહે શ્રી વીરની સેવા સાર.
નીકળ્યો. ૪

પુન્ય ઉદય થયો હવે,
 મળીયા શ્રી જિનરાજ;
 સખીયો આલોને સહુ,
 વરઘોડામાં આજ.

કરી સ્નાન વિલેપન વસ્ત્રાભૂષણ પહેરતીરે,
 કરતી મશ્કરીયો મન ગમતી હર્ષને ધાર.
 નીકળ્યો. ૫

રાગ દ્વેષ રહીત જે,
 દેવ બન્યા વીતરાગ;
 એવા દેવ સદા મળો,
 કરીયે અન્યનો ત્યાગ.

મળજો એવા અમને દેવ હૃદયથી ઈચ્છીયેરે,
 વિવેક તરીયે જેથી હેલાયે ભવપાર.
 નીકળ્યો. ૬

મહુ'લી.

રાગ. વીરકુંવરની વાતડી કેને કહીએ.
વિવેક વિજય ઉવઝેાયને ભવિ વંદો,

હાંરે જેથી કર્મ કુટિલ નિકંદો;
હાંરે તેથી શર્મ અતુલ અમંદો,
હાંરે ગતિ શુભ પમાય. વિવેક. ૧

માતા જડીબાર્ધ પિતા હરજીવનદાસ,
હાંરે પુત્ર રત્ન જન્મે તાસ;
હાંરે શુભ નામ વાડીલાલ જસ,
હાંરે નાયકા સુગામ. વિવેક. ૨

માતપિતા સુરલોકમાં જળ જાવે,
હાંરે વાડીલાલના દિલદુઃખ થાવે;
હાંરે સ્વજનો મળીને સમજાવે,
હાંરે ધરી પૂરણ પ્રીત. વિવેક. ૩
પ્રાન્તે પાટણ પ્રવૃજ્યા પારમેશ્વરી,
હાંરે સ્વીકારી થયા સુખકારી;

હાંરે શાલ ૧૯૮૨ સારી,
 હાંરે શુભ વૈશાખ માસ. વિવેક. ૪
 સંસ્કૃત કાવ્ય કૌપ પ્રકરણ કેરો,
 હાંરે કયો અભ્યાસ અતિ પૂરો;
 હાંરે મનમાં ઉલ્લાસ ઘણોરો,
 હાંરે થયા પ્રખર વિદ્વાન. વિવેક. ૫
 ઉપદેશથી કેઇ ભવ્ય ભવોને તારે,
 હાંરે દુર્ગતિ જતોને ઉગારે;
 હાંરે વલી દુઃખી થતાં જે ભારે,
 હાંરે આપે સંયમ દાન. વિવેક. ૬
 મરુભુમિ સૌરાષ્ટ્રને ગુજરાત,
 હાંરે વિહાર કરી થયા ખ્યાત;
 હાંરે ઉપકાર વિધ વિધ જાત,
 હાંરે કરતા બહુવાર. વિવેક. ૭
 વંદન એહવા ગુરૂને કરો ભાવે,
 હાંરે જેથી આનંદ બહુ થાવે;

હાંરે શિષ્ય વિનય વિજય ગુણગાવે,
હાંરે ધરી હૃદયે ઉમંગ. વિવેક. ૮

ગહંલી.

મથુરામાં ખેલ ખેલી આવ્યા...

ગુરુજીનું નામ બહાલું લાગે,
હો ખેની ગુરુ ગુણ પૂરા;
યૌવન વયમાં વૈરાગ્ય પામી,
દીક્ષા લીધી ભોગ વામી. હો ખેની. ૧

આમાનુષામ વિહાર કરીને,
કષ્ટો વિવિધ સહીને. હો ખેની. ૨

પાવન કીધુ ગામ અમારૂં,
લાગે સહુને બહુ ખ્યારૂં. હો ખેની. ૩

ઉપદેશ રૂપી મેઘ વરસાવે,
લબ્ય મથુર ટહુકાવે. હો ખેની. ૪

ગુફની વાણી સાકર જયું સારી,
 પાન કરે નર નારી. હો યેની. ૫
 ક્ષમાદિ દશવિધ ગુણના ધામી,
 શિવ રમણીના કામી. હો યેની. ૬
 એવા ગુફનું શરણ સ્વીકારો,
 જેથી થશે ભવ પારો. હો યેની. ૭
 ગુફનું ધ્યાન ધરો નિરંતર,
 સુખ આપે એ અનંતર. હો યેની. ૮
 સૌભાગ્યસૂરિ છે સુખકારા,
 વિવેક ગુણ મનોહારા. હો યેની. ૯

ગહુંલી. વિહારની. ગહુંલી.

અરણીક મુનિવર ચાલ્યા ગૌચરી. એ—રાગ.

ગુફજી અમારા વિહાર કરો નહિ,
 રહો અમ ગામની માંચજી;

તુમ વિયોગ દુઃખ આપે ઘણું,
ચિત્ત ઠરે નહિ ક્યાંયજી. ગુરૂજી. ૧

નિત નિત જીઠી ઉપાશ્રયે આવતા,
સુષુતા મધુરી વાણીજી;
હવે તુમ વિના કેણુ સુષુવાવશે,
ખ્યાલ કરો એમ જાણીજી. ગુરૂજી. ૨

હરિશન કરતાં આપ તણાં અમે,
વળી હેતાં નિત દાનજી;
જન્મ થયો સફલો જાણી કરી,
ધરતા મન અભિમાનજી. ગુરૂજી. ૩

વિરહ તણી વેદના અતી આકરી,
શું ઘણું કહીયે દીનજી;
ઉદક વિયોગે વેદના વેદતી,
જાણોને જેમ મીનજી. ગુરૂજી. ૪

સંઘ સકળ મળી વિનતી કરે ઘણી,
આણી દયા દીલ લાવોજી;

સ્થિરતા રાખી માન એકાદશી,
 વિહાર કરી પછી જવોજી. ગુરૂજી. ૫
 જ્ઞાની ગુરૂનું દર્શન દોહીલું,
 સેવા પુન્યે પમાયજી;
 પાઠક વિવેક વિજય કહે સાચું,
 શરણ સદા સુખદાયજી. ગુરૂજી. ૬

ગહુંલી વિહારની.

...સમ દમ ગુણના આ ગરૂજી...ઐ. રાગ.
 સમતા રસના સાગર રે,
 ધીરજ જયું મેરૂ સમાન.
 શાન્ત દાન્તને ગુપ્તેન્દ્રીય;
 જગમાં હીસે અસમાન;
 હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ, ૧
 વાત સુણી વિહાર તણીને,
 દિલમાં થાયે છે આઘાત;

કેમ કર્કને કયાં જઈ આજે;

કોને કહું દુખની આ વાત;

હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ. ૨

કૃપા કરી ગુરૂજી માહરા,

વિહારની વાત કરો બંધ;

અમપર મહેર કરીને સ્વામી,

આપો ઉપદેશ સુગંધ;

હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ. ૩

શિયાળે ઠંડી બહુ લાગે,

કેમે કરી ચલાયુ ન જાય;

પગ ન દેવાએ ભુમી પર,

અતિશય દુઃખજ થાય;

હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ. ૪

જળ વિનાની માછલી જયું,

દુખ લહે અપરંપાર;

છે દશા એવી અમારી.

કહું હું શું વારંવાર;

હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ. ૫

પતિના વિયોગે સતિ,
દિવસો ગુજારે છે જેમ;

ગુરૂના વિયોગે અમને,
પણ સહુ જાણે તેમ;

હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ. ૬

વિહારના ચિન્હો દેખી,
હૃદય થાયે ખંડો ખંડ;

ખાવુ ન ભાવે આજે મુજને;

હોય ભલે ખાસુદી શીખંડ,

હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ. ૭

સુઝે નહિ ધરનો ધંધોને,

મનમાં અશાન્તિ અપાર;

સ્થિરતા કરી ગુરૂજી અહીયાં.

હરીશન જલ્દી આવાર,

હો બહાલા ગુરૂજી વિહાર ન કરશે આજ. ૮

સૂરિશ્વર શ્રી સૌભાગ્ય,
કદીયે ન હોળે વિયોગ;
વિવેક કહે છે દિલથી,
રહેળે ગુરુનો સંયોગ,

હો ંહાલા ગુરુજી વિહાર ન કરશે આજ. ૬

મુનિ વિહારની ગહુંલી.

હું તો આવું કેમ એકલી. એ. રાગ.

ગુરુ કરે વિહાર રે ન ભાવે આહાર રે,

ગુરુ વિના કેમ હું રહું;

મને ઘેર નથી ગમતું રે મન માફ ભમતું રે.

ગુરુ વિના;

સંઘ વિનતિ કરે રે, ગુરુ ધ્યાન ન ધરે રે.

ગુરુ વિના.

અમે અહીંથી ન જાસુ રે, નિરાશ થાશું રે;

ગુરુ વિના.

વેલા વેલા ઉઠીને આવતા,
 ગુરૂ દેખી હૃદયમાં ભાવતા;
 દેખી વિહાર મન થાએ લાચાર. (૨)
 જાણે થાઉ હું લારરે, એકજ સારરે;
 ગુરૂ વિના. ૧

ગુરૂ વાણી અમૃત સમ સારી,
 પાન કરતાં હમેશ નર નારી;
 હવે વાણી રસાળ કોણુ પાવે પ્રેમાળ. (૨)
 ગુરૂ અતિ દયાળ રે, કરો સંભાળ રે.
 ગુરૂ વિના. ૨

સંસાર અસાર દીયો ત્યાગી.
 મોહ માયા છોડી થયા વૈરાગી;
 સહુ બંધન છોડી, કર્મોને તોડી. (૨)
 ગુરૂ થયા તૈયાર રે, કરવા ઉપકાર રે.
 ગુરૂ વિના. ૩

નિત ગૌચરી વહેલા પધારતા,

દેખી દિલમાં હર્ષ વધારતા;
 કરશું હવે કેમ, જાણો સહુ તેમ. (૨)
 દાન ન દેવાય રે, કેમ તરાય રે;

ગુરૂ વિના. ૪

ગુરૂ વિના દરીશન કેણુ દેશે,
 સંભાળ અમારી કેણુ લેશે;
 હવે થાશે બે હાલ અમો થયા કંગાલ. (૨).
 જરા કરો વિચાર રે, ગુણુના ભંડારે;

ગુરૂ વિના. ૫

ગુણી જનનો વિયોગ બહુ સાલે,
 ખાધુ પિધુ અંદરથી ખાલે;
 કહો વિવેક ભારે અશ્રુની ધારે. (૨)
 દુઃખો થવાય રે, કેમ ભૂલાય રે;

ગુરૂ વિના. ૬

ગહુંલી વિહારની.

સ્વામી શાતામાં રહેજો, એ. રાગ.

કરતા ગુરૂજી આજ વિહાર,
નિરખી મનહું થાયે લાચાર;
ભાવે નહિ આહાર રે....

ગુરૂ શાતામાં રહેજો,
કૂરી દર્શન અમ દેજો રે....

ગુરૂ શાતામાં રહેજો.

૧

ઉપકારી ગુરૂ સમ નહિ કેઠ,
જગમાંહી સાચા હીતસ્વી હોઠ;
વિચારીને બહુ જોઈ રે....

ગુરૂ શાતામાં રહેજો.

૨

ઉપદેશથી કેઈ જીવોને તારી,
દુઃગતિમાં પડતાને નિવારી;
જ્ઞાન ગુણે ઉગારી રે....

ગુરૂ શાતામાં રહેજો.

૩

પંચ મહાવ્રતને ગુરૂ ધરતા,
આશ્રિતને સ્વ સમાન કરતા;
જગ પર અર્થે કરતારે...

ગુરૂ શાતામાં રહેજો.

૪

ગુણે મહા ગુરૂ પૂરણુ ધ્યાની,
દક્ષ પ્રતિજ્ઞા પાલન અભિમાની;
તમ છો વિચક્ષણુ જ્ઞાની રે....

ગુરૂ શાતામાં રહેજો.

૫

ચોમાસું રહી ગુરૂજી સિધાવે,
દુઃખ ચતુર્વિધ સંઘમાં થાવે.
ફરી હવે ક્યારે આવે રે...

ગુરૂ શાતામાં રહેજો.

૬

સ્નેહ ગુરૂ તણો ન વિસરાયે,
જઘંએ ભૂલી પણ તો ન ભૂલાયે;
અળગો ન થાયે જરાયેરે....

ગુરૂ શાતામાં રહેજો.

૭

વાત સુણી વિહારની આજ,
 મૂકી દીધુ સઘળું કામકાજ;
 મન માંડી બસ માહારાજ રે....
 ગુરૂ શાતામાં રહેજો. ૮

તુમ વિયોગે ચેન ન પડતું,
 નિશદીન મન મારૂ રડવડતું;
 ગુરૂ વિના કાંઈ ન જડતું રે....
 ગુરૂ શાતામાં રહેજો. ૯

વિનતી અમારી આપ સ્વીકારો,
 લાવી દયા દિલમાં અવધારો;
 દેજો દરીશન સારો રે....
 ગુરૂ શાતામાં રહેજો. ૧૦

બહાલા ગુરૂની જાઉ બલીહારી,
 તુમ વિષુ થાયે નહિ ભવ પારી;
 વિવેક કહે હીતકારી રે....
 ગુરૂ શાતામાં રહેજો. ૧૧

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું પારણું.

માતા ત્રિશલા જૂલાવે પુત્ર પારણે
ત્રિશલા દેવિ હરખે હીંચોળે શ્રી વીરને.
ગાવે રૂડાને રૂપાળાં સુંદર ગીત,
કહેતી પારણીયામાં પોઠા વીરકુમારને;
તમને હીંચોળુ હું હેતે રૂપી રીત.

ત્રિશલા. ૧.

મારા પૂરવ કેરા પુન્યો આજે જાગીયા,
જેથી ત્રણ ભુવનનો માલીક મારો નંદ,
મારા હૈયા માંહે આનંદ ઉલરાય છે;
બહાલા ચોવિશમા જિન આપછો સુખના કંદ.

ત્રિશલા. ૨

નંદન પુન્યની પ્રકૃતિ કોઈ અજળ છે,
નામ તીર્થકર પણ્યાની સહુ શિરદાર;
કરે સેવા તારી સુરનર કોટિ સંઘથી,
ધરી દિલડામાંહે આમોહ અપાર.

ત્રિશલા. ૩

તારૂ રૂપ અનુપમ જગમાં અપ્રતિમ છે,
 હીસે કાંતિ મનોરૂ સૌંદર્ય નહિ પાર;
 હાલો હાલો હાલો હાલો મહાવીરને,
 જેની સ્પર્ધાએ પણ કુસુમાયુધ લાચાર

ત્રિશલા. ૪

જે જન્મ સમયથી ચાર અતિશય ધારતા,
 શ્વાસો શ્વાસ સુગંધી પ્રસ્વેદ નહિ લેશ;
 ચર્મ ચક્ષુષ્માન નહેખે આહાર નિહારને,
 રૂધીર દુધના સરળુ હીસે છે પરમેશ.

ત્રિશલા. ૫

મતિ શ્રુતને અવધિ જ્ઞાને કરી હીપતા,
 ગુણ અનંતા તારા મહીમા વચનાતીત;
 એવા પુત્ર રતનથી કહેવાણી જગ માત હું,
 ઉછળે અંતરમાંહી કલ્લોલો અમીત.

ત્રિશલા. ૬

ગુણને અનુસરતુ નામ મહાવીર મોટકું,

દેવે દીધુ દેખી વીર્યને અનંત;
 લધુ વયમાં જેણે મેરૂને કંપાવીયો,
 વામ પદાંગુષ્ઠેન વર્ધમાન ભગવંત.

ત્રિશલા. ૭

મારા મનરૂપ સૌધે સુરતરૂ હવે ઉગીયો,
 અણુ મૂલ રતન ચિંતામણી કરમાં આજ;
 ઠકુરાઈ ત્રિવિષ્ટપ કેરી મુજને સાંપડી,
 મારી કુંખે જાયા વીર કુંવર મહારાજ.

ત્રિશલા. ૮

મારો બાલુડો વીર મોટો થાશે અનુક્રમે,
 નાજુક નારી સારી પરણાવીશ ધરી પ્યાર;
 પછી મારા મનમાં સુખ અનુપમ જામશે,
 નિરખી પુત્ર વધુના મુખડાને મનોહાર.

ત્રિશલા. ૯

બહાલા નંદન તુજને દેખી મન થેલુ ખને,
 ચક્ષુ દર્શન સુધા પાન કરે ભરપૂર;
 તોયે તૃપ્તી ન પામે હૈયું માંડે હેતથી,

તારા આસ્ય કમળમાં અજળ ભર્યું છે નૂર.

ત્રિશલા. ૧૦

એવી વાણી મીઠી ત્રિશલા મુખથી બોલતી,
વિવિધ આનંદ કરતી વીરને લેતી હાથ;
મુખે ચુંબન કરતી રાજકુંવરને ંહાલથી,
દાખતી અતીવ પુત્રને વક્ષની સાથ.

ત્રિશલા. ૧૧

જન્મ સફલ થયો છે માતા મનથી માનતી,
હું વીર પ્રસૂઃ કહેવાણી દર્પને ધાર;
મારા જેવી મહીલા કોઈ નહી ઇલાતલે,
ગાતી હાલરડુ ગુલાવે વીરકુમાર—

ત્રિશલા. ૧૨

એવું હાલરડુ જે ગાવે સુણે ભાવથી,
તે પામે સુખ નાનાવિધ આ સંસાર;
વિપદા દૂરે નાસે સંપદ આવે સમિપમાં,
કહે વિવેક સર્વાંત્ર જય જયકાર—

ત્રિશલા. ૧૩

શ્રી “ ડાયમંડ જ્યુબિલી ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં,
પરીખ સુરેશચંદ્ર પોપટલાલે છાપ્યું.
સલાપોસરોડ—અમદાવાદ.
